بسم الله الرحمن الرحيم

In Opstand Komen Tegen het Kwaad

Bewijzen uit de Sunnah voor het in opstand komen tegen het Kwaad

Bron: Al-Firdaws Forums -Vertaald door Oum Dujaanah

Het is overgeleverd door Imaam Ibn Hibbaan, rahimahu Allaah, dat de Boodschapper Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Indien iemand van jullie een tirannieke, onderdrukkende heersers ziet, die wettig maakt wat verboden is, die de Rechten van Allaah schendt, die niet over de mensen heerst met hetgeen Allaah, Subhaanahu wa Ta’ala, heeft geopenbaard, zonder vervolgens tegen hem in opstand te komen met een woord of een daad; dan zal Allaah, Subhaanahu wa Ta’ala, hem straffen middels deze onderdrukker.”

Het is overgeleverd in Al-Mu’jam Al-Kabeer van Imaam At-Tabaraani, rahimahu Allaah, dat de Boodschapper Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Degene die zwijgt betreffende Al-Haqq (de waarheid), is als een sprakeloze Shaytaan.”

Het is overgeleverd door Imaam Ibn Hibbaan, Imaam At-Tabaraani en ImaamAl-Bayhaaqi, rahimahum Allaah, op gezag van Abu Sa’eed Al-Khudree, radiya Allaahu ‘anhu, dat de Boodschapper Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Niemand van jullie zou, uit angst voor de mensen, moeten zwijgen over de waarheid (indien hij valsheid ziet of hoort).”

Overgeleverd door Imaam Al-Bayhaaqi en Imaam Ibn Najjaar, rahimahumaa Allaah, op gezag van Ibnu ‘Abbaas, radiya Allaahu ‘anhumaa, dat de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Niemand van jullie zou de mensen moeten vrezen wanneer hij de waarheid spreekt of onderdrukking benoemt omdat zijn uitspraken hem nooit tot zijn Ajal (voorbestemde levensduur) zullen doen naderen, noch zullen zij hem verwijderen van zijn Rizq (voorziening).”

Imaam Al-Hakeem, Imaam At-Tabaraani en Imaam Ahmad in zijn Musnad,rahimahum Allaah, hebben op gezag van ‘Abd-Allaah Ibn ‘Umar, radiya Allaahu ‘anhumaa, overgeleverd dat de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Wanneer jullie zien dat mijn Ummah bang zal zijn om tegen de onderdrukkers te zeggen: “Jullie zijn onderdrukkers!”, dan zal Allaah hen verlaten.”

Imaam Ibn Hibbaan, rahimahu Allaah, heeft op gezag van Ibn Mas’uud, radiya Allaahu ‘anhu, overgeleverd dat de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Allaah had de Engelen geboden om een dienaar honderd zweepslagen toe te dienen in zijn graf. Hij verrichtte smeekbeden tot Allaah totdat er nog één zweepslag te geven was en toen vulde zijn graf zich met vuur. Toen hij werd opgeroepen (op de Dag des Oordeels), vroeg hij waarom hij zo had geleden en de Engelen zeiden: “Jij bad zonder je te reinigen en jij liep langs de onderdrukten zonder hen te helpen.””

Imaam Al-Munzaari, rahimahu Allaah, heeft op gezag van Ibn ‘Abbaas, radiya Allaahu ‘anhu, overgeleverd dat de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Door middel van mijn waardigheid en zegening zal ik de onderdrukker vroeg of laat straffen en ik zal samen met hem straffen, wie ook de onderdrukten zag en vervolgens niets deed.”

Imaam At-Tirmeedhi, rahimahu Allaah, heeft op gezag van Jaabir, radiya Allaahu ‘anhu, overgeleverd dat de Boodschapper Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“De Leider der Martelaren is Hamzah Ibn ‘Abd Al-Muttalib en een man die wordt gedood terwijl hij in opstand komt tegen een tirannieke heerser terwijl hij hem tot het goede aanspoorde en hem het kwade verbood.”

Imaam Ibnu Maajah en Imaam Ahmad, rahimahumaa Allaah, hebben op gezag van Abu Umayyah, radiya Allaahu ‘anhu, overgeleverd dat iemand de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, vroeg: “Welke soort Jihaad is het beste?” En hij, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, antwoordde:

“Een woord van waarheid tegen een tirannieke heerser.”

En Imaam Ibnu Maajah, rahimahu Allaah, heeft in zijn Kitaab Al-Fitaan, Hadeethnummer 4004 overgeleverd op gezag van ‘Aaishah, radiya Allaahu ‘anhaa, dat de Profeet Muhammad, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, heeft gezegd:

“Spoor aan tot het goede en verbied het kwade, anders zul jij smeekbeden verrichten maar zal Allaah jou nooit verhoren.”

Uitspraak betreffende het bestrijden van de afvallige regeringen Uitspraak Betreffende het Bestrijden van de Afvallige Regeringen

Door Shaykh ul-Islaam Ibn Taymiyyah, rahimahu Allah At-Tibyan Publicaties Vertaald door Oum ‘Ubayda

Shaykh Ul Islaam Ibn Taymiyyah, rahimahu Allah, zei: ‘En het is bekend van de Deen Islam, door noodzaak en door consensus (ijmaa’) onder alle Moslims, dat wie legaliseert om iets anders te volgen dan de religie Islaam of een Sharee’ah anders dan de Sharee’ah van Muhammad, salla Allahu ‘alayhi wa sallam, een kafir is. Zijn kufr is gelijkwaardig aan die van een persoon die gelooft in een deel van de Quraan en er een deel van verwerpt.’

Ibn Taymiyyah, rahimahu Allah, zei ook [in Al-Fataawah: Volume 28, Pagina’s 510 – 512]: ‘Elke groep die zich verzet tegen een mutawaatir [duidelijke] Wet van de Islamitische Sharee’ah moet bestreden worden door de consensus (ijmaa’) van alle Imaams (leiders) van de Moslims, zelfs als zij de Shahaadah [geloofsbelijdenis] uitspreken. Dus als zij de Shahaadah afleggen en weigeren de vijf gebeden te verrichten dan moeten zij bestreden worden totdat zij die verrichten [de gebeden]. En als zij weigeren om Zakaat te betalen dan moeten zij bestreden worden totdat zij het betalen. En zo moeten zij bestreden worden als zij weigeren te vasten in de maand Ramadaan of weigeren de Hajj te verrichten. Eveneens als zij weigeren om fawaahish [slechte daden] te verbieden: zina [overspel], maysar [gokken], khamr [wijn] en de andere dingen die de sharee’ah verbiedt. Zij zullen ook bestreden moeten worden indien zij weigeren om onderling te oordelen in de zaken van moord, geld, huwelijk en meer dingen die genoemd staan in de Quraan en Sunnah of als zij zich onthouden van al-amr bil ma’ruuf wa an-nahi ‘an al-munkar [het aansporen tot het goede en het verbieden van het slechte] of het bestrijden van de ongelovigen totdat zij de Islaam accepteren of de Jizyah betalen zodat zij de ongelovigen kunnen vernederen. Eveneens als zij het atheïsme demonstreren in de naam van Allah Subhaanahu wa Ta’aala en Zijn Verzen, Zijn Attributen, Besluit en Lot verdoezelen en verdoezelen waar de Jamaa’ah [groep] Moslims op zaten in de tijd van de Rechtgeleide Khulafaa (meervoud van Khaleef) of het beledigen van de vroege Muhaajireen [hen die migreerden naar Medina met de Profeet [salla Allahu

'alayhi wa sallam] en de Ansaar [de helpers uit de stad Medina] en degenen die hen volgden, of het bestrijden van de Moslims totdat zij hen gehoorzamen op een manier die ervoor zal zorgen dat de Moslims in opstand komen tegen de Islamitische Sharee'ah en meer van dergelijke dingen.'

Allah Subhaanahu wa Ta'aala zegt (vertaling van de betekenis):
"En bestrijdt hen totdat er geen Fitnah [shirk] is en de godsdienst geheel voor Allah wordt." [Surat Al-Anfaal:39]

Dus als een deel van de Religie voor Allah Subhaanahu wa Ta'aala is en een ander deel voor een ander dan Hem, Subhaanahu wa Ta'aala, dan is het bestrijden verplicht totdat de Religie alleen voor Allah, Subhaanahu wa Ta'aala, is. Allah Subhaanahu wa Ta'aala zegt (vertaling van de betekenis):

"Oh, jij die gelooft, vrees Allah en doe afstand van de rest van de rente, als je gelovig bent. Maar indien je dit niet doet, bereidt je dan ten oorlog met Allah en zijn boodschapper."

[Surat Al-Baqarah:278-279]

Dit vers was geopenbaard over Ahl At-Tayf [de mensen van Tayf] die de Islaam omarmden, baden en vastten maar zij dreven handel met woeker dat het laatste verbod was in de Quraan en het is geld dat genomen wordt met de tevredenheid van de handelaren. Dus als de persoon die zich er niet van onthoudt in oorlog is met Allah Subhaanahu wa Ta'aala en Zijn Boodschapper, salla Allahu 'alayhi wa sallam, wat dan te denken over hen die enkele of de meeste van de Islamitische Wetten verlaten, zoals de Tartaren? [Al-Fataawah: Volume 28, Pages 510 – 512]

Over de Misvatting: 'We moeten eerst de Khalifaa stichten en dan pas kunnen we Jihaad verrichten!' Over de Misvatting:

'We moeten eerst de Khalifaa stichten en dan pas kunnen we Jihaad verrichten!'

Vertaald door Oum Osama

Vraag:

Geen enkele Profeet is ooit begonnen met het verrichten van de Jihaad (strijden met het zwaard), totdat hij een Islamitische Staat had gesticht. Wij zijn nog steeds niet in staat geweest om een Islamitische Staat te stichten. Dus we kunnen nog geen Jihaad verrichten tot die tijd. Is dat niet zo?

Antwoord:

Jij hebt beweerd dat er geen enkele Profeet ooit Jihaad is begonnen met het zwaard totdat hij eerst een Islamitische Staat had gesticht. Wij zijn er dus nog niet in geslaagd om een Islamitische Staat te stichten, dus hoe kunnen wij dan beginnen met het voeren van Jihaad met het zwaard?

Wat betreft de voorgaande Profeten en hun volkeren; gedetailleerde en geautoriseerde overleveringen over hun levens zijn niet beschikbaar (van alle profeten). Om dus een dergelijke uitspraak over hen te doen is simpelweg een bewering over hen uiten wat niet bewezen kan worden.

Al zouden we wel op de hoogte zijn van al hun zaken, we moeten niet het feit vergeten dat we behoren tot de Ummah van Muhammed صلى ا عليه وسلم en dat alleen zijn leven en zijn weg een voorbeeld voor ons zijn om te volgen. Ik zal dus mijn argumenten slechts baseren en bewijzen aan de . صلى ا عليه وسلم hand van de Sunnah van de Profeet Muhammed

Het is een bewezen en erkende feit dat de openbaring van de Islamitische voorschriften hebben plaatsgevonden door middel van een geleidelijk proces dat drieëntwintig jaren heeft geduurd voordat het compleet was. Sommigen van deze voorschriften en bevelen werden gegeven in Mekka en anderen in Medina, waarop de moslims ze direct na de openbaring naleefden.

Vanaf het moment dat de bevelen werden geopenbaard dienden zij en dienen zij nu nog steeds vol geloof en zonder dwaling te worden nageleefd door de Moslims, tot aan de Dag des Oordeels. De enige uitzondering hierop (in sommige bijzondere situaties) is wat er in de volgende verzen uit de Heilige Qur’aan staat:

ل ي ك ل ف ٱ ل ن ف س ا إ ل و س ع ه ا

“Allah belast een ziel niet boven zijn vermogen.”

[Surat al-Baqarah: 286]

فٱ تقو اٱ لماٱ ستط عت م

“Vreest daarom Allah volgens jullie vermogen.”

[Surat at-Taghabun: 16]

We kunnen dus de uitvoering van een voorschrift of bevel niet afschaffen of er van afwijken met het excuus dat het geopenbaard of verplicht is gesteld na de stichting van de Islamitische Staat in Medina. (Met andere woorden: Het is niet toegestaan om een bepaalde daad dat geopenbaard is tijdens de periode dat de

Islamitische Staat bestond nu te annuleren en te vermijden, simpelweg met als reden dat de Islamitische Staat nergens in de wereld meer bestaat.)[1][1]

Als we deze logica zouden volgen, dan leidt dit tot een aantal vreemde conclusies. Laten we de volgende feiten in acht nemen:

1) De Adhan (oproep tot het gebed), Iqaamaah en het gezamenlijke gebed werden verplicht gesteld na de stichting van de Islamitische Staat in Medina.

2) Zakaat, Sadaqah en Ushr werden ook verplicht gesteld na de stichting van de Islamitische Staat in Medina.

3) Het vasten in de Ramadan werd in de tweede helft van het tweede jaar na de stichting van de Islamitische Staat verplicht gesteld.

4) Alcoholische dranken werden in het zesde of zevende jaar van de Islamitische Staat verboden.

5) Mut'a (genotshuwelijk) werd verboden verklaard na de verovering van Khaybar toen de Islamitische Staat zijn zesde jaar van bestaan achter de rug had.

6) Het vlees van de ezel werd ook in dezelfde periode Haraam verklaard om te eten.

7) De verzen die woeker en rente (ribaa) hadden verboden waren de laatste verzen die geopenbaard werden aan de Boodschappen van Allah صلى ا عليه وسلم in ong. de tiende jaar na de Hijra. In Saheeh : رضي ا عنه Bukhari is het volgende overgeleverd door Ibn 'Abbas

"Het allerlaatste vers dat geopenbaard werd aan de Boodschapper van Allah was die met betrekking tot (het verbod op) woeker en rente."

[Tafsir Ibn Kathir Vol 1, p. 275]

Nu kunnen wij naar aanleiding van de eerdergenoemde "logica" concluderen dat omdat er in deze tijd geen Islamitische Staat in de wereld bestaat, dat dat het volgende inhoudt:

1) De Adhan en Iqaamah en het gezamenlijke gebed zijn niet langer verplicht.

2) Zakaat en Ushr hebben ook hun verplichte status verloren.

3) We hoeven niet te vasten in de Ramadan.

4) Alcoholische dranken zijn nu vrij toegestaan en geen beperkingen noch enige sancties kunnen worden opgelegd aan de Moslims die er gebruik van maken.

5) Er kan nu dus ook vrij worden genoten van Mut'a

6) Ook kan er van het vlees van de huisezel worden gesmaakt.

7) Zakentransacties die gebaseerd zijn op rente en woeker zijn ook toegestaan.

Sta mij toe om deze logica verder toe te passen. Er kan dus ook gezegd worden, dat zelfs wanneer er een Islamitische Staat het leven in wordt geroepen dat het volgende van toepassing zou zijn:

1) Alcoholische dranken zullen Halaal (toegestaan, wettig) blijven tot er zes jaar voorbij zijn.

2) Mut'a zal ongeveer voor dezelfde tijd toegestaan blijven.

3) Het vlees van de ezel zal Halaal blijven tot er tien jaar voorbij zijn.

4) De straffen voor Zinaa (onwettige en ongeoorloofde seksuele relaties), diefstal en laster zullen opgeschort blijven voor dezelfde hoeveelheid jaren als dat zij niet werden verplicht gesteld door de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم na de stichting van de Islamitische Staat in Medina.

Ongeveer dezelfde logica wordt gevolgd door de mensen die zeggen dat het niet juist is om de straf voor Zinaa op te leggen totdat en tenzij de samenleving moreel verbeterd is. En zij zeggen dat het

verkeerd is om de handen van de dief af te hakken zonder armoede te verwijderen en de maatschappij tot een gemeenschappelijk economisch niveau te brengen.

Nee mijn broeder, dit is niet de logica die gevolgd moet worden. Het maakt geen verschil of een bevel, een voorschrift of iets anders verplicht is gesteld of verboden is verklaard na de stichting van de Islamitische Staat; alles wat verplicht is gesteld zal verplicht blijven tot dat het Uur (de Dag des Oordeels) zal aanbreken. En wij moeten deze verplichtingen uitvoeren wanneer wij daar toe in staat zijn. Daar staat ook aan gelijk dat hetgeen dat verboden is verklaard, of dit nou voor of na de stichting van de Islamitische Staat is gebeurd, voor altijd verboden zal zijn.

En zo ook is het standpunt betreffende de Jihaad. Er is geen twijfel dat het geleidelijk verplicht werd gesteld. Eerst was het de moslims niet toegestaan om te strijden. Daarna werd het in Medina, in eerste instantie, simpelweg toegestaan

verklaard om te strijden. En toen werd het uiteindelijk verplicht gesteld om te strijden. Vanaf het moment dat het verplicht werd verklaard, was het en zal het verplicht blijven tot aan de Dag des Oordeels.

Degenen die willen vluchten van deze verplichting hebben vele excuusjes bedacht: Soms zeggen zij dat het niet is toegestaan om te vechten of Jihaad met het zwaard te voeren totdat de Islamitische Staat is gesticht, soms uiten zij het standpunt dat het niet toegestaan is om te vechten zonder Khaleefa en soms zeggen zij dat het niet toegestaan is om te vechten wanneer we met een kleine hoeveelheid zijn. Geen van deze redenen geven een echt excuus om de Jihaad op te geven.

Vanaf de tijd dat Allah het heeft bevolen, zal de Jihaad verplicht blijven tot aan de Dag des Oordeels.

Jabir bin Samrah heeft overgeleverd dat de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم zei:

“Deze religie (de islam) zal nooit ophouden te bestaan en een groep mensen (Usba) van onder de moslims zullen blijven vechten om het te beschermen tot dat het Uur is gevestigd.”

[Muslim]

Al-Qamus, een authentieke lexicon (woordenboek) van de Arabische taal legt de betekenis van ‘Usba’ uit als: ‘Usba’ is een groep mensen, paarden of vogels die bestaat uit tien tot veertig leden. ‘Usaabah’ impliceert dezelfde betekenis.

Deze Hadith van de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم besluit de zaak (en de realiteit) voor eens en voor altijd. Jihaad zal nooit ophouden te bestaan, of er nou wel of geen Islamitische Staat bestaat. De moslims zullen doorgaan deze verplichting uit te voeren, of zij nou met een groot leger zijn of met een groep van slechts tien of twintig mensen. En als het bestaan van een Islamitische Staat of een Khalifaa noodzakelijk is verklaard om deze plicht uit te voeren, dan kunnen wij vandaag de dag niet doorgaan met het strijden voor de Zaak van Allah (Ta’ala) omdat er vandaag geen Islamitische Staat bestaat noch een Khalifaa. En als wij niet doorgaan met voeren van Jihaad op basis van deze voorwendsel; wat voor uitleg kan er dan gegeven worden aan de bovenstaande Hadith van de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم?

Laat mij weten of je deze voorspelling van de Profeet صلى ا عليه وسلمbeschouwt als waarheid of als onwaarheid!

De bovenstaande argumenten bewijzen voldoende dat het bestaan van een Islamitische Staat of een Khalifaa niet noodzakelijk is voor het verrichten van de Jihaad. Dit principe is ook van toepassing op de moslim die geen enkele metgezel kan vinden om hem bij te staan, het is hem toegestaan om alleen te vechten, want Allah de Almachtige zei:

ف ق + ـ ت ل ف ى س ب ي ل ٱ ل ل ت ك ل ف إ ل ن ف س ك

“Strijd dan (O Muhammed) op de Weg van Allah, jij wordt slechts voor jezelf aansprakelijk gesteld.”

[Surat an-Nisaa: 84]

In het jaar 6 NH sloot de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم een vredesovereenkomst met de ongelovigen in Mekka die gedurende tien jaren geldig had moeten zijn. De vredesovereenkomst bestond uit vele punten, waaronder een punt die behoorlijk moeilijk was voor de moslims. Het hield صلى ا عليه وسلم in dat als een Mekkaan de islam zou omarmen en naar de Boodschapper van Allah zou gaan om bescherming te ontvangen, hij terug zou worden overgedragen aan de Mekkanen. Na het sluiten van deze overeenkomst, keerde de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلمterug naar Medina.

In Mekka was er een jonge Qurayshi die Abu Basir heette en die de islam had omarmd en die vertrok naar de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم in Medina. De Mekkanen stuurden twee mannen صلى ا عليه وسلم naar Medina met het bevel om hem terug te brengen en de Boodschapper van Allah leverde hem terug aan hen, in overeenstemming met de overeenkomst. Op de weg terug naar Mekka kampeerden zij in Dhul Halaifah en begonnen zij dadels te eten. Abu Basir zei tegen een van hen: “Ik zweer bij Allah, jij bezit een verbazingwekkende, schitterende en prachtige zwaard. Kan ik het even bekijken?” Het werd hem gegeven en uit het niets, stak Abu Basir de Mekkaan met het . صلى ا عليه وسلم zwaard. De tweede man vluchtte en ging direct naar de Boodschapper van Allah

Rennend kwam hij de Masjid binnen en de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم zag hem en zei dat hij er angstig uit zag. De man naderde de Profeet صلى ا عليه وسلم en zei: “Ik zweer bij Allah! Mijn metgezel is gedood en ik ben ook bang om gedood te worden.” Abu Basir die de man had achtervolgd naderde de Masjid. De Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم zei: “Wat een geweldige oorlogsstichter zou hij zijn, had hij maar mannen om hem bij te staan.”

Na de woorden van de Profeet صلى ا عليه وسلم te hebben gehoord, dacht Abu Basir dat hij over zou worden gegeven aan de vijand. Dus vluchtte hij weg uit Medina

totdat hij de kust op de weg naar Syrië had bereikt. Abu Jandal bin Suhail, een andere Mekkaan die onlangs tot de Islam was bekeerd, werd vervolgd in Mekka door de ongelovigen. Hij slaagde erin om te ontsnappen en voegde zich bij Abu Basir. Hierna werd het een gewoonte dat wie er ook de Islam accepteerde van onder de Quraish (van Mekka) zou vluchten en zich zou voegen bij Abu Basir. En dit bleef gebeuren totdat het hen was gelukt om een redelijk grote groep te vormen (usaaba). Ik zweer bij Allah! Elke keer dat zij wisten dat er een karavaan van de Mekkanen onderweg was naar Syrië, vielen zij het aan, doden zij de mannen en namen hun bezit.

صلى ا De Mekkanen waren hulpeloos tegenover hen, dus smeekten zij de Boodschapper van Allah omwille van Allah en omwille van de onderlinge banden, om het punt (uit de , عليه وسلم vredesovereenkomst) te schrappen. Zij vroegen hem ook om een boodschap te sturen naar Abu Basir)صلى ا عليه وسلم en zijn metgezellen; dat een ieder die bij hen komt (de Boodschapper van Allah صلى ا عليه veiligheid en vrede gegarandeerd zou worden. Hierop stuurde de Boodschapper van Allah hen deze boodschap. [Bron Sahih Bukhari met als referentie naar Mishkawat ul-Masaabih, Kitab وسلم us-Sulh]

De bovenstaande aangehaalde Hadith informeert ons over het volgende:

1) Abu Basir begon in zijn eentje met het vechten tegen de ongelovigen, zonder te wachten op een metgezel die hem zou helpen. Later had hij een aantal metgezellen die hem bij stonden, waarna zij ook onderdeel werden van de guerrilla oorlog. Deze daad van hem was absoluut in overeenstemming met het bevel van Allah:

ف ق + - ت ل ف ى س ب ي ل ٱ ل ل ت ك ل ف إ ل ن ف س ك و ح ر ض ٱ ل م ؤ م ن ي ن

“Strijd dan (O Muhammed) op de Weg van Allah, jij wordt slechts voor jezelf aansprakelijk gesteld. En moedigt de gelovigen aan (tot de strijd).”

[Surat an-Nisaa: 84]

De eerste keer dat hij de zwaard pakte was met als doel om zichzelf te verdedigen en om zijn leven te redden. Later begon hij zelf met het aanvallen van de ongelovigen. Met andere woorden, hij begon zelf met offensieve aanvallen tegen de vijand.

2) Abu Basir voerde deze activiteiten niet uit onder het commando van een Khalifaa, omdat de Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم hem had overgeleverd aan de Mekkanen (in overeenstemming met de overeenkomst). Hij was zijn eigen

commandant toen hij, helemaal alleen, een van de vijanden doodde, en zo ook later toen hij zijn metgezellen leidde in de aanvallen tegen de Kuffar en in het uitvoeren van guerrilla activiteiten.

3) Hij kon geen bescherming krijgen in de Islamitische Staat van Medina. De eerste Islamitische Staat weigerde om hem te helpen omdat het een vredesovereenkomst had gesloten met de vijand en het was duidelijk dat hij nog niet in staat was om zelf een Islamitische Staat te stichten. Desondanks vocht hij en geleidelijk had hij genoeg kracht om zichzelf te verdedigen en ook de kracht om bescherming te bieden aan de vervolgde moslims, die arriveerden vanuit Mekka. Hij onderwierp en vernederde de vijanden tot op het punt dat zij zichzelf hulpeloos vonden tegenover hem en zijn metgezellen en geen andere optie hadden dan het onmenselijke punt uit de overeenkomst te schrappen, waarvan zij zelf hadden geëist dat het in het overeenkomst opgenomen moest worden.

4) De Boodschapper van Allah صلى ا عليه وسلم veroordeelde de activiteiten van Abu Baseer niet, hij sprak er niet over en complimenteerde hem zelfs.

Samenvatting:

Het verhaal van Abu Basir bewijst voldoende en nadrukkelijk dat een gelovige vrij is om zelf een oorlog te starten tegen de ongelovigen, voornamelijk wanneer het is om zijn eigen leven te redden. Het vestigen van een Islamitische Staat en het bestaan van een Khalifaa kan niet worden beschouwd als een noodzakelijke vereiste hiervoor. Als het zo is dat een gelovige niemand heeft om hem voor te gaan, dan mag hij zelf zijn eigen leider en zijn eigen commandant worden. Degenen die er op wachten tot deze voorwaarden (Islamitische Staat, Khalifaa, etc.) worden vervuld staan op het punt om hun vrijheid, eer levens en bezittingen te verliezen.

En Allah weet het het best!

De Islamitische Staat en de Khalifaa, in de tijd van Ibn Taymiyyah رحمه ا , hadden hun herleving en bestaan te danken aan de (voortdurende) Jihaad. In Muharram 656 NH. vielen de Tartaren Baghdad binnen, vernietigden zij de hele stad en doodden zij de Khalifaa, Mu’tasim Billaah. Gedurende drie en een halve jaar (tot aan Rajab 659 NH) hadden de moslims geen Khalifaa. Als zij de Jihaad hadden opgegeven vanwege het ‘excuus’ dat het niet toegestaan is om te vechten in de afwezigheid van een Khalifaa dan zouden zij voor altijd van de wereld geveegd zijn.

Zij bleven echter strijden tegen de Tartaren in kleine groepen, en zo veel als zij konden, totdat zij de Tartaren verschillende keren en op verschillende plaatsen hadden verslagen. Uiteindelijk slaagden zij erin om niet alleen henzelf te beschermen, maar ook om de instelling van de Khilafaa te herstellen door een nieuwe Khalifaa aan te stellen.

Shaykh ul-Islaam, Imaam Ibn Taymiyyah رحمه ا zei dat degenen die de Tartaren hadden bestreden gezegende mensen zijn bij wie de volgende voorspelling van de Profeet صلى ا عليه وسلم past:

“Een groep van mijn Ummah zal altijd triomferend blijven op het Rechte Pad en doorgaan met tromferend zijn (tegen hun tegenstanders). Hij die hen verlaat zal niet in staat zijn om hen met enig nadeel te treffen. En zij zullen triomferen tot het Besluit van Allah heeft plaatsgevonden (tot aan de Dag des Oordeels).”

[Majmu’ al-Fataawa Shaykh ul-Islaam Ibn Taymiyyah رحمه ا pagina 416, 531, Volume 28]

Om de waarheid te zeggen, nu dat de Khilafaa niet meer bestaat en er geen Islamitische Staat is, is de Jihaad in werkelijkheid de enige zaak die voorspoedig is en de hoop geeft op het herstel en de terugkeer van zowel de Khilafaa als de Islamitische Staat.

[1][1] Dit artikel is geschreven voor de stichting van de ‘Islamitische Staat van Irak’ door de Mujahideen, moge Allah Subhanahu wa Ta’aala hen beschermen, ameen!

Shaykh Usama bin Laden (hafidahullah) betreffende martelaarsoperaties Shaykh Usama bin Laden (hafidahullah) betreffende martelaarsoperaties Vertaald door een Broeder

Degenen die zeggen dat de martelaarsoperaties niet toegestaan zijn (vanuit Islamitisch oogpunt gezien), zij zijn degenen wiens stemmen we horen in de media en het enige wat zij doen is het herhalen van de woorden die de tirannen wensen te horen. Die Amerika wenst te horen en die de helpers van Amerika wensen te horen.

Een natie van 1200 miljoen Moslims, van oost naar west, wordt dagelijks afgeslacht in Palestina, Irak, Somalië en Zuid-Sudan en in Kashmeer en de Filippijnen en in Bosnië en in Tsjetsjenië en in Assam ..en we horen niets van hen (van dezelfde mensen die 9/11 afkeuren).

En wanneer het slachtoffer opstaat, wanneer de onderdrukte opstaat en zijn eigen leven opoffert omwille van zijn Religie, dan verheft zich de stem van die mensen. Maar wanneer 1.2 miljard Moslims afgeslacht worden dan voelen zij niets en wanneer een man opstaat om hen te verdedigen dan beginnen zij de gewenste zinnen van de tirannen te herhalen. Voorzeker, zij hebben geen verstand noch enig Islamitische begrip.

In het verhaal van de jongeman, de koning , de tovenaar en de monnik is er een duidelijke bewijs voor het geven van prioriteit aan 'Niemand heeft het recht aanbeden te worden behalve Allah' boven iemands leven. Ook is er een andere belangrijke betekenis namelijk dat de overwinning niet alleen geïnterpreteerd zou moeten worden als het voor de hand liggende succes die iedereen zich voorstelt.

Echter de overwinning is het vasthouden aan de (Islamitische) principes. De mensen van Ukhdood; Allah de Almachtige heeft hen vermeld en Hij heeft hen vereeuwigt in de koran (85:4-11) door het prijzen van hen, want zij hielden vast aan het Geloof.

Zij werden gedwongen om te kiezen tussen geloof en in het vuur gegooid te worden, maar zij weigerden om ongelovig te zijn in Allah de Almachtige en werden in het vuur gegooid. Aan het einde van het verhaal, het verhaal van de jongeman, toen de onrechtvaardige koning opgedragen had dat zij het vuur in gegooid moesten worden en een zwakke moeder kwam die een baby droeg...

Toen zij het vuur zag, werd zij bang voor haar zoon en aarzelde zij. Het was toen dat de baby tegen haar zei (zoals vermeld door de Profeet – vrede zij met hem) 'Wees standvastig moeder want jij bent op de waarheid'.Geen Moslim zou moeten zeggen; 'Wat hebben zij hieraan gehad, zij hebben hun leven vergooid!', dit zou een enorme onwetendheid inhouden.

Dezen waren succesvol doordat zij Allah's tevredenheid wonnen en door het verkrijgen van het eeuwige paradijs, zoals beloofd werd door Allah de Allerhoogste. Het is dus duidelijk dat de overwinning niet alleen vanuit een materiële perspectief bekeken moet worden. Echter, de overwinning is het vasthouden aan de (Islamitische) Principes.

In de hadeeth van de jongeman, die werd overgeleverd door de Profeet (vrede zij met hem) beschrijft hij dat de jongeman een steen oppakte en vanwege zijn gebrek aan kennis twijfelde hij over of de monnik of de tovenaar op de waarheid was. Dus toen een wild dier de weg van de mensen blokkeerde zei de jongeman: 'Vandaag zal ik weten wie beter is, de monnik of de tovenaar."

Vanwege zijn gebrek aan kennis was hij nog onzeker en twijfelde hij over wie er beter is. Daarom vroeg hij Allah de Almachtige om hem te tonen wie beter is en als Allah de monnik liever had dan de tovenaar dan zou hij het wilde dier doden.

Toen gooide de jongeman de steen naar het wilde dier en doodde het. Daarna kwam de monnik bij de jongeman en zei:"O zoon, jij bent vandaag beter dan ik." De monnik zei dit ondanks zijn grote kennis en de onwetendheid van de jongeman, maar Allah heeft in het hart van de jongeman het licht van het Geloof aangestoken dit bracht hem ertoe zijn leven op te offeren omwille van 'Laa ilaaha ila Allaah'.

Deze gewaardeerde zin van de monnik is zeer zeldzaam, de Moslimjongeren wachten erop om dit te horen van hun Geleerden. Zij wachten erop dat de Geleerden dit tegen deze jongeren zullen zeggen die hun leven hebben opgeofferd omwille van 'Laa ilaaha ila Allaah'.., dat zij zeggen wat de Geleerde (monnik) tegen de jongeman zei: "Vandaag zijn jullie beter dan wij."

Dit is de waarheid!

Want de superioriteit in deze Religie is op basis van wat de Profeet (vrede zij met hem) ons geleerd heeft. Het kenmerk van het Geloof wordt niet bepaald door kennis, het wordt echter bepaald door

de combinatie van kennis en het handelen daarnaar. Dus het kenmerk van het Geloof is:"Degene die Jihaad met zijn hand voert tegen hen is een Mu'min (Ware Moslim)" volgens de Profeet (vrede zij met hem) "...en degene die Jihaad voert met de tong is een Mu'min en degene die Jihaad voert met het hart is een Mu'min en daarna is er niet eens een klein beetje geloof."

Deze jongeren voerden de Jihaad uit tegen de leider van het ongeloof (Amerika) door het opofferen van hun levens! Wij vragen Allah dat hij hen accepteert onder de martelaren.

De gelijkenis van deze jongeren is zoals de Profeet (vrede zij met hem) zei:"De meester van de martelaren is Hamza ibn 'Abd Al-Muttalib en een man", dat betekent dat het iedereen kan zijn, echter Allah de Almachtige heeft het Licht van het Geloof in zijn hart aangestoken.., "..en een man, die naar een tirannieke leider ging om hem het goede te bevelen en het slechte te verbieden en hem berispt en (daardoor) werd gedood (door deze leider)", zoals authentiek werd overgeleverd in de hadeeth collectie.

Zo'n man heeft een grote succes verkregen, ook al heeft hij niet de tabi'een gezien noch de Nobele Metgezellen van de Profeet (moge Allah tevreden met hen

zijn). Allah zal hem echter verheffen tot de status van de meester der martelaren. Dit is dus eigenlijk een daad die de Profeet (vrede zij met hem) aanmoedigt. Hoe kan een verstandige Moslim daarom zeggen: “Wat heeft hij gehad aan het opofferen van zijn leven?”

Dit is duidelijke onwetendheid , moge Allah ons daartegen beschermen!

Voorzeker, Allah heeft deze jongeren geholpen om tegen de leider van het globale ongeloof – Amerika en diens bondgenoten – te zeggen: “Jullie zijn verkeerd en jullie zijn op het valse pad.” Zij offerden dus hun leven op omwille van “Laa ilaaha ila Allaah”.

[Uit een toespraak die werd uitgezonden op Al-Jazeerah] Kan er Jihad zijn zonder een Khaleef (Imaam)

Kan er Jihad zijn zonder een Khaleef (Imaam)

Shaykh Naasir bin Hamad al-Fahd (Fak Allahu asrah)
Vertaald door Oum Osama

Shaykh Naasir heeft gezegd: ”Ik beëindig deze weerlegging tegen deze misvatting met een aantal profijtvolle woorden van shaykh ’Abdur-Rahmaan bin Hasaan bin al-Imaam Muhammed ibn ’Abdul- Wahaab an-Najdi (rahimahullah), zoals naar voren komt in ad-Durar, waar hij als antwoord tegen sommige bezwaren van Ibn Nabhaan zegt:

”Er moet gezegd worden: ’In welk boek en in welke Ayaah staat er een bewijs dat de jihad niet verplicht is behalve met een imam die gevolgd dient te worden? Dit is van de toevoegingen in de din (religie) en een afdwaling van het pad van de gelovigen. De bewijzen die deze mening ongeldig maken zijn te bekend om ze te noemen. Onder hen (de bewijzen), is het algemene bevel om jihad te voeren en het aanmoedigen daartoe en de waarschuwing voor bestraffing voor degenen die het (ver)laten.

De Meest Hoge zei (vertaling van de betekenis):

”...En als Allah niet een deel van de mensen door een ander (deel) zou verstoten, dan zou de aarde ten onder gaan. Maar Allah is de bezitter van gunsten voor de werelden.”

[Surat Al-Baqarah:251]

En Hij zegt in Surat Al-Hadj (vertaling van de betekenis):

“..En als Allah de mensen niet van elkaar weerhield, waren kloosters, kerken, synagogen en moskeeën waarin de Naam van Allah vaak genoemd wordt, zeker verwoest.”

[Surat Al-Hadj:40]

Een ieder die jihad op het Pad van Allah verricht heeft Allah gehoorzaamd en datgene vervuld wat Allah hem heeft verplicht en de imam zou niet de imam worden behalve door jihad, en niet ‘er is geen jihad zonder imam’. Oh man, de waarheid is het precieze tegenovergestelde van wat jij hebt gezegd...”

Tot zijn (‘Abdur-Rahmaan bin Hasaan) woorden:

De punten van weerleggingen en de bewijzen betreffende de valsheid die u heeft geschreven zijn in overvloed te vinden in de Qur’aan, de Sunnah, de Seerah (biografiën) en de verslagen en uitspraken van de Mensen van Kennis die onderbouwd zijn met bewijzen en overleveringen. Ze zijn zelfs nauwelijks verborgen voor de meest onwetende persoon, want zelfs hij zal het verhaal van Abu Basir kennen die als Muhajir bij de boodschapper van Allah (salla llahu ‘alayhi wa salam) kwam. De Quraysh verzochten de boodschapper van Allah (salla llahu ‘alayhi wa salam) om hem terug te sturen

naar hen vanwege het verdrag van al-Hudaybiyyah, dus hij vertrok en doodde twee mushrikeen die hem zochten. Hij vertrok richting de kust van de zee nadat hij de Boodschapper van Allah (salla llahu ‘alayhi wa salam) hoorde zeggen: ‘Wee zijn moeder! Wat een geweldige oorlogstichter zou hij zijn, hij zou alleen medestanders moeten hebben.

Vervolgens viel hij (Abu Basir) de karavanen aan van de Quraysh toen zei van Shaam kwamen. Hij nam hun bezittingen en doodde tergelijkertijd. Hij voerde zelfstandig oorlog tegen hen zonder de Boodschapper van Allah (salla llahu ‘alayhi wa salam), omdat de Quraysh op dat moment een veiligheidsverbond hadden met hem. Zei de Boodschapper van Allah (salla llahu ‘alayhi wa salam): ‘Je zat fout toen je de Quraysh doodde, want je was zonder een imam?’ Ver verwijderd is Allah van onvolkomenheden en onzuiverheden! Hoe schadelijk onwetendheid kan zijn over zijn mensen. Toevlucht wordt gezocht bij Allah tegen het zich verzetten tegen de waarheid met onwetendheid en valsheid!”

[Ad-Durrar as-Sanniyah (8/199-200)] De beloningen voor de martelaar
De beloningen voor de martelaar Shaykh Abdullah Azzam

vertaald door een nederige dienaar van Allah

Het glossarium:
Shaheed: Letterlijk. Een getuige, een martelaar Shuhadaa: Het meervoud van Shaheed – martelaars Shahaadah: Letterlijk. De getuigenis, martelaarschap

1 – Het bloed van de Shaheed ruikt naar muskus:

“Bij Hem in Wiens Hand mijn ziel is, niemand wordt verwond in het Pad van Allah – en Allah weet het beste wie werkelijk in Zijn Pad verwond word – behalve dat hij (met zijn wond) op de Dag der Opstanding in dezelfde toestand zal verschijnen. De kleur ervan zal de kleur van bloed zijn en de geur zal de geur van muskus zijn. “ [Moslim en Ahmad]

2 – De meest geliefde druppels voor Allah:

“Er is niets geliefder bij Allah dan twee druppels of twee sporen. De traan die valt uit angst voor Allah en de druppel van bloed die vloeit in het Pad van Allah.

En wat betreft de sporen, een (lid)teken in het Pad van Allah en een spoor van een van de verplichtingen van Allah”. (Hasan, overgeleverd door a-Tirmidhi)

“Al-jihad” is de betekenis van de zinsnede “in de pad van Allah” zoals uitgelegd door Ibn Hajr Al- Asqalaani in Fath Al-Bari.

Over de betekenis van “Jihad” zegt Ibn Rushd: “Wanneer het woord Jihad uitgesproken wordt betekent het ;de ongelovige met het zwaard te bestrijden tot zij de Islam aannemen of de Jizya (belasting) betalen in een staat van nederigheid.”

3 – De Shaheed wenst terug te keren naar deze wereld (duniah):

“Elk slaaf [van Allah] die sterft en het goede krijgt van Allah wenst niet terug te keren naar de wereld , zelfs wanneer hem de wereld en wat het bevat wordt gegeven ; behalve de Shaheed, vanwege hetgeen hij ziet van de deugden van Shahaadah [Martelaarschap] .

Dus hij wenst naar de wereld terug te keren om opnieuw gedood te worden” – en in een andere bewoording – “Zodat hij tien malen gedood zal worden vanwege hetgeen hij ontvangt van de eer” [Al-Bukhari en moslim]

De geleerden verschillen van mening over de redenen achter de benaming van een martelaar “Shaheed” (letterlijk. een getuige).

Al-Azhari zegt, “Dit is omdat Allah en Zijn Boodschapper getuigen dat hij in het Paradijs is” An-Nadhr zegt, “ash-Shaheed (een getuige), is levend, dus zij werden zo genoemd omdat zij levend zijn bij hun Heer ”.

Er werd ook gezegd, “Omdat de engelen van genade getuigen en zijn ziel nemen”- en – “hij is van degenen die getuige zullen op de naties”- en – “Er wordt getuigd over hem dat hij Imaan (geloof) heeft en een goed einde in zijn uiterlijke verschijning” en “omdat zijn bloed getuige is voor hem op de Dag des Oordeels”.

shaykh ‘Abdullah Azzam zegt: “Zij zijn Shuhadaa [getuigen] van het feit dat deze Deen geweldiger is dan het leven en dat waarden belangrijker zijn dan bloed en dat principes kostbaarder zijn dan zielen”

4 – Haarithah in de Hoogste Firdaws:

De Profeet – moge de Salaah en Salaam van Allah op hem zijn – zei tegen Umm Haarithah bint an- Nu’maan – nadat haar zoon in de strijd van Badr gedood werd – nadat zij vroeg: “Waar is hij (m.a.w. is hij in het Paradijs of het Vuur)?” – hij antwoordde, “Voorwaar,hij is in de hoogste Firdaws” [Al- Bukhaari]

In nog een Hadeeth die door Al-Bukhaari overgeleverd wordt:

“Voor hen die strijden op Zijn weg heeft Allah honderd graden (niveaus) in het Paradijs bereid.

De afstand tussen elk niveau is als dat van tussen de hemelen en de aarde. Dus wanneer u Allah vraagt, vraagt Hem dan voor Firdaws, want het is het midden van het Paradijs en het hoogste deel van het Paradijs en daarboven is de troon van de Genadevolle, en daarvandaan – de hoogste Firdaws- ontspringen de rivieren van de Paradijs.”

5 – De zielen van de Shuhadaa in de harten van groene vogels:

‘Hun (de martelaren hun) zielen zijn in de harten van groene vogels. Ze hebben lantaarns die hangen aan de Troon (van Allah) en ze bewegen vrij rond in het Paradijs waar ze maar wensen, en ze keren terug naar deze lantaarns. Dan ziet hun Heer hen zeggende: ‘Verlangen jullie iets?’ Zij antwoordden: ‘Wat kunnen we verlangen, terwijl we vrij zijn om door het paradijs te bewegen waar we willen?’En Hij vraagt dit drie maal aan hen. Wanneer ze begrijpen dat ze iets moeten antwoorden, zeggen ze: ‘O onze Heer, we wensen dat onze zielen terug worden gebracht naar onze lichamen, zodat we

opnieuw op Uw Pad kunnen worden gedood.’ Dus wanneer Hij ziet dat ze niets nodig hebben, laat Hij ze.” [moslim]

6 – De voorrechten van een martelaar

“De martelaar heeft zeven speciale gunsten van Allah:
Zijn zonden zijn vergeven met de eerste spat van zijn bloed,
Hij ziet zijn plaats in het Paradijs (voordat zijn ziel het lichaam verlaat),
Hij wordt gekleed in de kleding van gelovigheid,
Hij wordt getrouwd met tweeënzeventig vrouwen van de beeldschone maagden uit het Paradijs, Hij wordt gevrijwaard van de straffen in het graf,
Hij wordt behoed voor de Grote Verschrikking (op de Dag des Oordeels),

Op zijn hoofd wordt een kroon van waardigheid geplaatst, waarvan een juweel beter is dan de wereld en alles wat het bevat, en hem wordt bemiddeling toegestaan voor zeventig mensen van zijn familie.” [verteld door Ahmad ,at-Tirmidhi en Ibn Hibbaan- onder de juiste en betrouwbare verwijzing]

7- De shuhada van Uhud

“Toen jullie broeders werden gedood in Uhud , plaatste Allah hun zielen in de harten van groene vogels. Zij bezoeken (dikwijls) de rivieren van het Paradijs en eten van diens vruchten, dan keren zij terug naar de lantaarns onder de Troon. Als zij genieten van het goeds in hun voedsel en drank en hun goede toespraak , zeggen zij: “Wisten onze broeders maar wat Allah voor ons heeft voorbereid, zodat zij zich nooit zullen onthouden van de jihad , noch zullen weerhouden van oorlog.”Dus zei Allah: “Ik zal hen informeren over jullie.”

Allah openbaarde deze verzen toen aan Zijn Boodschapper: “En denkt niet over degenen, die terwille van Allah zijn gedood, als doden. Neen, zij zijn levend en bij hun Heer worden hun gaven geschonken.”(3:169) [Ahmad , Abu Dawud, al-Hakim classificeerder het als sahieh en adh Dahabi was het daarmee eens]

8 – De martelaren naast de Baariq rivier:

De martelaren bevinden zich in een groene koepel naast de Baariq rivier, dichtbij de poort van het Paradijs, waaruit de voorziening bij hen komt in de ochtend en de avond.” [saheeh al Jaami 3/235#3636]

9 - De shaheed voelt de pijn van de dood niet.

“Voor een martelaar voelt de pijn van dood niets anders aan dan een kneepje” [saheeh al Jami as Sagheer]

10 – het niveau van de martelaren:

“De beste martelaren zijn zij die hun gezicht niet van de strijd afwenden tot ze gedood zijn . Zij zijn op het hoogste niveau van jannah (het Paradijs). Hun Heer lacht hen (met welgevallen) toe en wanneer de Heer een van Zijn slaven toelacht, zal Hij hem geen rekenschap vragen.”[verteld door Ahmad met juiste en betrouwbare verwijzing (Saheeh Al-Jami 1118)]

11 – Er zijn drie typen van degenen die gedood worden:

“Er zijn drie typen van degenen die gedood worden:

- Een Mu’min (een sterke gelovige) die Jihad met zijn bezittingen en zijn leven in het Pad van Allah verricht tot hij de vijand ontmoet en hen bestrijd tot hij gedood word. Dan is dat de Shaheed die is beproefd [om] in het kamp van Allah te zijn onder Zijn Troon. De Profeten zijn niet beter dan hem, behalve door het niveau van profeetschap.

- En een man die zijn ziel met zonden en fouten onderdrukt, die Jihad met zijn leven en zijn bezittingen verricht in het Pad van Allah tot hij de vijand ontmoet en vecht tot hij gedood wordt. Dan is dat Mumasmasatun (een reiniging) dat zijn zonden en fouten wist. Inderdaad wist het zwaard de fouten . En hij gaat het [Paradijs] binnen van elk poort van het Paradijs die hij wenst. Want voorwaar [het Paradijs] heeft acht poorten en de Hel heeft zeven poorten en sommige [van de poorten] zijn beter dan anderen.

- En een hypocriete man die Jihad verricht met zijn leven en zijn bezittingen , tot hij de vijand ontmoet en vecht in het Pad van Allah tot hij wordt gedood ,dan is hij zeker in het Hellevuur. Voorwaar het zwaard veegt de nifaaq (hypocrisie) niet weg ”

[Ahmad met Hasan ketting en Ibn Hibbaan geclassificeerd als Saheeh] 12 – Welk persoon die gedood wordt is het best?

De Profeet – moge de vrede en zegeningen van Allah op hem zijn – werd gevraagd: “Welk persoon die gedood wordt is het best?” Hij antwoordde, “Degene wiens bloed vloeit en wiens ledematen [met het zwaard] in het Pad van Allah zijn afgesneden”. [Ahmad, Abu Dawud en de vertellers zijn betrouwbaar]

13 – De meester van de Shuhadaa:

“De meester van de Shuhadaa is Hamzah Ibn ‘Abdul-Muttalib en een man die tegenover een tirannieke heerser staat en hem opdraagt [met het goede] en hem

(van het slechte) verbiedt , tengevolge waarvan [de heerser] hem doodt.” [Hasan, bericht door Al-Haakim en adh Dhiyaa']

14 – De ziel van de martelaar eet van de vruchten van het Paradijs:

“Voorwaar, de zielen van de Shuhadaa zijn in de harten van groene vogels, die van de vruchten van het Paradijs eten” [Saheeh, bericht door a-Tirmidhi van Ibn Malik en ook in Saheeh Al-Jami #1555]

15 – “Begraaf de gedoden op de plaatsen waar zij gevochten hebben”[Saheeh, bericht door de vier van Jaabir , en het is ook in Saheeh Al-Jami # 247]

16 – “Er zijn vijf (vormen van sterven) waardoor een persoon een Shaheed wordt:

Hij die gedood wordt in het Pad van Allah is Shaheed, hij die in de weg van Allah verdrinkt is een Shaheed, hij die tengevolge van cholera in de weg van Allah sterft is een Shaheed, hij die sterft aan

de pest in de weg van Allah is een Shaheed en de vrouw die bij de bevalling sterft is een Shaheedah”[Saheeh, bericht door an Nisaa'i van ‘Uqbah Ibn Naafi . Ook in Saheeh Al-Jami #3249]

17 – “ Wie Allah oprecht om de Shahaadah vraagt, Allah verhoogt hem naar het niveau van de Shuhadaa zelfs wanneer hij op zijn bed sterft.” [Saheeh, bericht door moslim en de vier van Sahl bin Haneef. Ook in Saheeh Al-Jami #6152]

Het zoeken naar de martelaarschap met oprechtheid betekent jezelf ervoor voorbereiden want Allah zei: “Indien zij hadden willen vertrekken, zouden zij er zeker enige voorbereiding voor hebben gemaakt.” (9:46)

18 – “Degene die van zijn rijdier valt die is een Shaheed” [Saheeh, aan-Tabarani van Uqbah bin Nafi . Ook in Saheeh Al-Jami #6212]

Ook in de Hadeeth van Umm Haraam bint Milhaan, “zij vertrok [voor de Jihad] met haar echtgenoot, ‘Ubaadah ibn as-Saamit, op de eerste zee-expeditie van de moslims onder leiding van Mu’awiyah. Toen zij terugkeerden van hun expeditie en verankerend aan as-Shaam werd haar rijdier bij haar gebracht zodat zij het zou kunnen bestijgen, maar zij viel en stierf.” [Al-Bukhari]

Deze Hadeeth is ook een bewijs voor het feit dat het oordeel van degene die terugkeert van de Jihad hetzelfde oordeel is als van degene die naar de Jihad vertrekt.

19- “Wie vermoord word bij de verdediging van zijn eigendom is martelaar,hij die vermoord word bij de verdediging van zijn bloed is een martelaar, hij die vermoord word bij de verdediging van zijn geloof is een martelaar, en hij die vermoord wordt bij de verdediging van zijn familie is een martelaar.” [saheeh; overleverd door Abu Dawud, At Tirmidhi, an Nasaaí en Ahmad van Sa’eed bin Zaid. Ook in Saheeh al Jami’#6321]

Dit staat bekend in de fiqh als ‘het terugdrijven van de agressor”. Een ‘agressor’ is degene die de eerbaarheid, het leven en de eigendom aanvalt.

De geleerden van de 4 fiqhwetscholen zijn het eens over de verplichting van het terugdrijven van de agressor die de eerbaarheid aanvalt. Wat betreft de agressor die het leven en eigendom aanvalt, dan is het verplicht – volgens de meerderheid- om hem terug te drijven. Dit is in overeenstemming met

de correct gekozen mening van de Maliki en Shafi’i madhab, zelfs als het resulteert in het doden van de moslim agressor.

Al Jassas zei: “Wij kennen geen meningsverschil over het geval dat als een man het zwaard heft tegen een persoon en hem dood zonder recht, dat de moslims verplicht zijn hem terug te drijven.”

Ibn Taymiyyah zei: ”Wat betreft de agressieve vijand, die de religie en het wereldse leven aanvalt, niets is meer verplichtend na het geloof, dan hem terug te drijven.”

20– ‘Degene die wordt gedood bij het terugdrijven van onderdrukking is een martelaar.’[overleverd door an Nisaa’i en adh Dhiyaa’van Suwaid bin Muqrin. Ook in al Jamee’#6323]

Dit wordt ook uitgelegd in een hadeeth overleverd door Abu Hurairah en gerapporteerd door Muslim: Een persoon kwam naar de Profeet – moge de Salaah en Salaam van Allah met hem zijn- en zei: “O Boodschapper van Allah, wat als een persoon komt die mijn eigendom wil nemen?”Hij antwoordde, “Geef hem je eigendom niet.” De man zei,”Wat als hij tegen me vecht?”Hij antwoordde,’vecht terug”De man zei ; “Wat als hij me dood?”Hij antwoordde,”Dan ben jij een Shaheed.”De man zei,’En als ik hem dood ? “ Hij antwoordde,”Dan is hij in de Hel.”

21 – Het verlangen naar het martelaarschap ;

“Bij Hem in Wiens Hand Mohamed’s leven is ware het niet dat het hard voor de moslims zou zijn , ik zou geen groep laten achterblijven die voort kan gaan om te

strijden op Allah's Weg, maar ik beschik niet over de middelen om hen vervoer te verschaffen en zij beschikken daar evenmin over en het zou hard voor hen zijn om achter te blijven, terwijl ik voort zou gaan. Bij Hem in Wiens Hand Mohammed's leven is, ik zou op Allah's Weg willen strijden en gedood worden en weer strijden en weer gedood worden en weer strijden en weer gedood worden." [al Bukhari van Abu Huraira]

Ook werd authentiek overlevert over de martelaar dat hij "zou wensen om terug te keren naar deze wereld ,en 10 keer gedood worden vanwege hetgeen hij ziet van eer."

22 – "Een militaire expeditie in de zee is beter dan tien militaire expedities over land. En degene die oversteekt is alsof hij alle valleien heeft doorkruist. Een zeezieke persoon (in de weg van Allah) is net als degene die bedekt is met zijn bloed.[saheeh, overleverd door al Hakim van Ibn Amr]

23 – Elke schuld van een martelaar wordt vergeven behalve de schuld.
[overleverd door Muslim van Ibn 'Amr]

Al Qurtubi vermeldde dat de martelaar die belet wordt het paradijs binnen te gaan, zijn ziel naast de rivier is aan de poort van het paradijs die "Baariq" wordt genoemd, in een groene koepel waar provisie tot hen komt in de morgen en de avond – en Allah weet het beter.

Er rijst dan een belangrijke vraag op : "Welke van de twee verplichtingen heeft de voorrang? Zou hij in de Weg van Allah moeten vertrekken? Of zou hij moeten werken tot hij zijn schulden aflost?

Hier zeggen wij – moge Allah ons de bekwaamheid geven : 'Als een handlengte van de moslimland aangevallen word dan wordt de jihad een individuele verplichting waardoor de schuldenaar zou mogen vertrekken zonder de toestemming van de schuldeiser, net als een jongeman zou mogen vertrekken zonder de toestemming van zijn vader, en dit is een zaak van consensus onder de salaf en de khalaf van deze Ummah.

Ook zou de schuldenaar zijn situatie moeten evalueren. Als hij niet in staat is zijn schuld af te lossen, dan zou hij moeten vertrekken en niet wachten om de schuld af te lossen. En als de schuldenaar in staat is om de schuld af te lossen , dan zou hij de situatie verder moeten evalueren. Als hij denkt dat na het aflossen van de schuld de schuldeiser deze betalingen zal gebruiken voor de Jihad in de Weg van Allah,dan is het verplicht om de schuld af te lossen zodat twee voordelen worden verkregen: Het aflossen van de schuld evenals het steunen van de jihad.'

Dit is hoe Ibn Taymiyyah een fatwa uitvaardigde in al fatawa al kubra 4/183.

Ibn Taymiyyah zegt ook: ”Het is verplicht voor de vrouwen om jihad te doen met hun eigendommen als zij deze zegening hebben , en hetzelfde geld voor de eigendom van de kinderen. Als de vijand aanvalt, dan is het verdrijven van hun kwaad voor de religie, leven en eer verplicht volgens de consensus.”

25 – De martelaar die niet eenmaal heeft gebogen voor Allah: “Op de autoriteit van Abu Hurairah:

‘Amr ibn Uqaysh gaf renteleningen in de Pre-Islamitische periode; dus hij was afkerig van het omhelzen van de Islam tot hij ze genomen had.

Hij kwam op de dag van Uhud en vroeg: Waar zijn mijn broeders? Zij (de mensen) antwoordden: In Uhud .
Hij vroeg: “Waar is die en die?
Zij zeiden :”In Uhud.”

Hij deed toen zijn maliënkolder aan en reed met zijn paard; hij ging toen hun richting op. Toen de moslims hem zagen,zeiden zij: “Blijf weg, Amr.

Hij antwoordde “Ik ben een gelovige geworden”. Hij vocht tot hij verwond werd.

Hij werd toen gewond naar zijn familie gebracht. Sa’d ibn Muadh kwam toen naar zijn zuster:”Vraag hem of hij gevochten heeft uit partizaanschap of uit woede omwille van hen,of uit woede omwille van Allah.”

Hij zei:”Omwille van Allah en Zijn Boodschapper.”
Hij ging toen dood en ging de Paradijs binnen. Hij heeft nooit gebeden voor Allah.”

[Al haafidh zei in al- Isaabah- de overleveringsketen is sterk , overgeleverd door de groep van Ibn Ishaaq]

26- Een martelaar die gedood word door zijn eigen wapen:

Op de autoriteit van Salamah bin al-Akwa’ die zei: “Op de dag van khaibar, vocht mijn broeder zeer fel, maar hij werd getroffen door zijn eigen zwaard en gedood.

De metgezellen kwamen toen naar de boodschapper van Allah- moge de salaah en de salaam van Allah met hem zijn- na in twijfel te zijn over hem (Salamah’s broeder) .

“De man werd gedood vanwege zijn eigen wapen”..Dus de Profeet- moge de Salaah en Salaam van Allah op hem zijn- zei, “Hij is gedood terwijl hij jihad deed, als een mujahid.” Ibn Shahaab zei: “Ik vroeg Salamah ibn Akwa’s zoon en hij leverde hetzelfde over als zijn vader, behalve dat hij zei:”De boodschapper van Allah – moge de Salaah en de Salaam van Allah op Hem zijn – zei : “Zij hebben gelogen! Hij is gedood terwijl hij jihad verrichte als een mujahid, dus hij zal de dubbele beloning verkrijgen.” [Al Bukhari en Muslim en het kan ook gevonden worden in de Sunan Abu Dawud # 2427]

Op de autoriteit van Abu Salaam- de Ethiopiër- die overleverde over een van de metgezellen van de Profeet –moge de salaah en de salaam van Allah met hem zijn- dus hij zei : “Wij vielen een gebied

aan van de Juhayna [stam] , dus een man van de moslims zocht naar een man van de stam [om hem te bevechten] , hij sloeg hem maar ging de fout in verwondde zichzelf met zijn zwaard.

De Boodschapper van Allah (vzmh) zei :”Jullie broeder ! O moslims [m.a.w. help hem!], dus de mensen haasten zich naar hem en troffen hem dood aan. De boodschapper van Allah (vzmh) – bedekte hem met zijn mantel en zijn bloed , bad voor hem en begroef hem daarna. De mensen zeiden :”O boodschapper van Allah , is hij een martelaar?” Hij antwoordde, “Ja! En ik hen een shaheed voor hem [ik getuig van zijn martelaarschap].”

[Abu Dawud en al Mundhiri bleven stil, dus het is Hasan. Het kan ook gevonden worden in al- Mukhtasar # 2428]

Het Islamitisch Oordeel betreffende het doden van vrouwen, kinderen en bejaarden in een situatie van oorlog

Het Islamitisch Oordeel betreffende het doden van vrouwen, kinderen en bejaarden in een situatie van oorlog

Sheikh ‘Abdullah bin Yusuf ‘Azzam

Islam spoort zijn volgelingen niet aan tot het doden (van wie dan ook van onder de Koefaar) behalve de strijders en degenen die de Moeshrikien en andere vijanden van de Islam geld of advies verstrekken, gezien het feit dat het Qoer’anische Vers zegt:

“En strijdt op de Weg van Allah tegen degenen die tegen jullie strijden...”

Strijden is een tweezijdig proces, twee zijden zijn betrokken, dus een ieder die vecht of op wat voor wijze/manier dan ook deelneemt aan het gevecht dient te worden bevochten en gedood, anders dient hij of zij te worden gespaard.

Dat is waarom het niet nodig is om vrouwen te doden, vanwege hun zwakheid, tenzij zij vechten.

Kinderen en monniken dienen niet opzettelijk te worden gedood, tenzij zij zich mengen met de Moeshrikien en wij (zodoende) niet instaat zijn om alleen de strijdende Moeshrikien aan te vallen; in dit geval vuren wij naar de Moeshrikien, maar we doelen niet op de zwakken (d.w.z. de niet- strijdende vrouwen, monniken en kinderen).

Mishandelen/doden van kinderen en de zwakken beërft haat naar de komende generaties, en wordt door de geschiedenis heen overgeleverd met tranen en bloed, en generatie na generatie zou men erover blijven verhalen en dit is precies waar de Islam tegen is.

Islam heeft tot doel de mensen dichter te brengen (bij de Waarheid), het tracht ook Allah (Ta'aala), Zijn Boodschapper (salallahoe alayhi wa sallam) en Zijn religie geliefd te maken bij de mensen, maar, aan de andere kant verandert het niet aan de hand van de grillen van mensen, noch verandert het zijn Pad om de mensen te behagen:

"Als de Waarheid hun begeerten zou volgen zouden de hemelen en de aarde en alles wat er op hen is ten onder gaan!" (23:71)

De geleerden hebben verschillende meningen over deze zaak (d.w.z. het doden van vrouwen, kinderen en bejaarden in een situatie van oorlog).

De eerste mening:

Het doden van vrouwen en kinderen is in geen enkele omstandigheid toegestaan, zelfs als de Koefaar hun vrouwen en kinderen als menselijke schilden gebruiken. En dit is de madh-hab van Maalik en Al Ouzay. (Deze mening wordt niet goed ondersteund met bewijzen).

De Tweede Mening:

De zwakken (d.w.z. vrouwen, kinderen en bejaarden) dienen niet te worden genomen als doelwit, tenzij zij vechten of zich mengen met de strijders, op zo'n wijze dat ze het onmogelijk maken voor de Moslims te vechten zonder hen te doden. En dit is de mening van Shafi'ies en Hanafies.

Al Mawaurdee zei (in Al Ahkaam As Sultaaniyah p41):

“Het doden van vrouwen en kinderen in oorlog is niet toegestaan, zolang zij niet vechten, vanwege het verbod van de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) om hen te doden.”

Al Sarkhasy zei (in Al Mabsoot Vol, 10, p31):

“Het in brand steken van hun (d.w.z. forten van de koeffaar) zal niet worden gestopt (enkel) om de aanwezigheid van vrouwen en kinderen; het zal niet gestopt worden vanwege de aanwezigheid van een Moslim krijgsgevangene – zolang het de Moeshrikien zijn waarop gedoeld wordt.”

De bejaarden, die een rol hebben in besluitvorming, mogen worden gedood, omdat de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) instemde met het doden van Duraid As Sammah, die over de 100 jaar oud was, door Aboe Amr Al Ash’arie. (De hadith is overgeleverd in Boechari en Moeslim).

Blinde, invalide en verstandelijk gehandicapte krijgsgevangenen dienen niet gedood te worden, want alleen de strijders dienen (opzettelijk) te worden gedood. Er is niets mis met het zenden van water (onder water zetten) naar een Kaafirstad of in brand steken van hun steden of hen bombarderen met Al Minjaniek. (Mangonel ballista, een oorlogsmachine die gebruikt werd om rotsen te werpen), zelfs als er kinderen of Moslim individuen aanwezig zijn...

De Geleerden (van de Salaf) hadden verschillende meningen betreffende deze zaak, vanwege de wijze waarop zij sommige Ahadieth begrepen en vanwege de beschikbaarheid van deze Ahadieth voor hen.

De Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) toonde de reden achter het verbieden van het doden van vrouwen en kinderen toen hij langs een gedode vrouw passeerde (na één van de veldslagen).

Hij (sallallahoe alayhi wa sallam) zei:

“Zij was niet in staat te vechten.” (Ofwel zij behoorde niet gedood te worden omdat zij niet in staat was te vechten). [Overgeleverd door Ahmad en Aboe Dawoed]

Imam Malik gebruikte de volgende hadieth als algemeen bewijs voor de onwettigheid van het doden van vrouwen en kinderen; Ibn ‘Umar (radiAllahoe ‘anhoe) zei:

“Een vrouw werd dood aangetroffen in één van de veldslagen van de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam), dus de Profeet verbood het doden van vrouwen en kinderen.” (Overgeleverd door Al Jama’ah (d.w.z. Boechari, Moeslim, Ibn Madjah, At Tirmidhie) behalve door An Nasaa’ie en Aboe Dawoed).

Terwijl de Shafi’ies het er anderzijds over eens waren dat, hoewel dit een algemene regel of richtlijn voor oorlog is, er speciale zaken en situaties zijn, zoals bewezen door de volgende hadieth. As Sab Ibn Joethamah zei: “De Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) werd gevraagd over het aanvallen van de Moeshrikien tijdens de nachttijden, waarbij vrouwen en kinderen worden geraakt (onopzettelijk).

Hij (sallallahoe alayhi wa sallam) antwoordde:

“Zij zijn van hen.” (ofwel de aanval behoort niet gestopt te worden vanwege de aanwezigheid van vrouwen en kinderen).” [Overgeleverd door Boechari, Moeslim, Ibn Madjah, At Tirmidhie enz.]

Een andere hadieth ondersteunt deze mening; At Tirmidhie overlevert:

“De Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) gebruikte Minjaniek (Mangonel ballista) om de mensen van At Taa’ief te bombarderen.” (En het is bekend dat de mensen van de stad At Taa’ief hun families met hen in de kastelen hadden).

Een derde hadieth ondersteunt ook dit argument. Salmah Ibn Al Akwa zei: “Wij vielen met Aboe Bakr As Siddiq de Houzan (stam) aan tijdens de nacht, nadat de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) hem als de Amier voor deze aanval aanwees.” [Overgeleverd door Ahmad en Aboe Dawoed].

Bovenstaande twee aanvallen, die van At Taa’ief en Houzan, waren tijdens het einde van het leven van de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam). (Dus het kan niet gezegd worden dat deze regel ongeldig is en vervangen is door een ander regel, zoals sommigen misschien beredeneren).

Wanneer we deze zaak vanuit een andere hoek bekijken, zien we dat het weerhouden van het moslimleger van het bevechten van de Moeshrikien wanneer zij kinderen bij zich hebben, de Moslims en hun belangen onder gevaar en kwaad brengt, vooral in deze dagen waarin vechten

afhangt van artillerievuur, luchttoestellen en tanken. Want dit zou betekenen dat het gebruik van al deze machinegeweren (en wapens etc.) vermeden en gestopt moet worden. (Wat onzin is).

De Geleerden hebben unaniem ingestemd over het (onopzettelijk) doden van een Moslim als hij/zij wordt meegenomen (en gebruikt wordt) als een menselijk schild door de Koefaar, dus waarom zouden zij het bevechten van de Koefaar verbieden omdat de Koefaar hun (Kaafier) vrouwen en kinderen bij zich hebben?...Is de onschendbaarheid van Moeshrikvrouwen en -kinderen groter dan die van Moslims?

Plus, het verbieden (van het doden van vrouwen) is wanneer een vrouw niet deelneemt aan de oorlog, noch deelneemt aan het gevecht, noch opoffert voor haar geloof en ideologie en voor hen tracht te sterven....... Als voor nu, de situatie is veranderd en verschillen vrouwen niet veel van mannen omtrent deze specifieke zaak.

Shaykhul Islam Ibn Taymiyyah zegt [in zijn Fatawa 28/537]:

“De Moslim oemmah is het er unaniem over eens dat wanneer de Koefaar de Moslims als menselijke schilden nemen, en de Moslims vrezen (nederlaag) indien zij niet aanvallen, dan is het toegestaan om te vuren, maar we doelen op de Koefaar. Sommige geleerden hebben gezegd dat het nog steeds toegestaan is te vuren zelfs als het stoppen van vuren geen enkel kwaad vormt (voor de Moslims).”

Ibn Al Arabi zei in Ahkaam al Qur’an 1/104:

“Kaafirvrouwen zullen niet gedood worden tenzij zij vechten, omdat de Profeet (sallallahoe alayhi wa sallam) dat verboden heeft, (maar) dat is (alleen) indien zij niet vechten. Indien zij dat wel doen, worden zij gedood.”

Begravingsgebed voor een Martelaar
Begravingsgebed voor een Martelaar
Bron: Fiqh-us-Sunnah van Sayyid Saabiq, Volume 4 blz 47: Begravingsgebeden (Salatul Janazah)] Vertaald door een broeder

Een martelaar is iemand die gedood is in een slagveld vechtend tegen de vijanden van Islam. Al de hadith over dit onderwerp zijn zeer expliciet dat geen begravingsgebed wordt uitgevoerd voor een martelaar.

Bukhari heeft overleverd van Jabir dat de Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) beveelde dat de martelaren van de slag van Uhud begraven worden terwijl ze nog bloedden. Hij heeft hen niet gewassen noch een begravingsgebed voor hen uitgevoerd.

Ahmad, Abu Daw'ud en Tirmizhi rapporteerde dat Anas zei: ”De martelaren van Uhud werden niet gewassen. Zij werden begraven met hun wonden ongewassen, en geen begravings gebed was uitgevoerd voor hen.”

Er zijn echter wat hadith die gelijk expliciet zijn en zeggen dat een begravingsgebed uitgevoerd moet worden voor martelaren. Bukhari rapporteerde van 'Uqbah ibn 'Amir dat op een dag de Profeet (sallallahu 'alaihi wa sallam) uit ging en een begravingsgebed uitvoerde voor de martelaren van Uhud, acht jaar na hun dood, alsof hij afscheid nam van zowel de levenden en de doden.

Abu Malik Al-Ghafari rapporteerde: ”De lichamen van de martelaren van Uhud werden gebracht in groepen van negen en met de lichaam van Hamzah geplaatst, die als tiende diende. Daarna voerde de Profeet (sallallahu 'alaihi wa sallam) een begravingsgebed voor hen uit. Na dat de negen lichamen werden weggehaald Hamza ongestoord achterlatend. Toen werd een ander groep van negen martelaren gebracht en geplaatst naast Hamza. De Profeet (sallallahu 'alaihi wa sallam) voerde ook voor hen een begravingsgebed uit. Op deze manier voerde de Profeet begravingsgebed uit voor hen allemaal. Deze hadith is overgeleverd door Al-Baihaqi, die zegt: ”Dit is de meest sterke hadith over dit onderwerp. Het is echter een mursal hadith. (Mursal: Een hadith dat steunt op een ketting van overdragers die niet verder teruggaan dan de tweede generatie na de Profeet (sallallahu 'alaihi wa sallam))

Het verschil in de overleveringen in deze verscheidene hadith heeft er toe geleid dat juristen verschillen op dit onderwerp. Sommigen nemen alle van hen samen, terwijl anderen sommige overleveringen prefereren over anderen. Ibn Hazm vindt dat of–uitvoeren of niet uitvoeren (begravingsgebed voor martelaren)–is toegestaan. Het is oke of er nu wel of geen begravingsgebed wordt uitgevoerd voor de martelaren. In een van zijn verklaringen heeft Ahmad een gelijkaardige mening uitgedrukt.

Ibn al-Qayyim stemt in over deze mening en zegt: ”Het correcte standpunt in dit onderwerp is dat iemand een keuze heeft of wel of niet een begravingsgebed uit te voeren (voor een martelaar), omdat er berichten zijn ten gunste van beide standpunten.”

Dit is ook de mening van Ahmad, en hij is de gepaste persoon om de principes van zijn school te beschrijven. Hij zegt: ”Wat schijnbaar is van dit is dat geen begravingsgebed uitgevoerd werd voor de

martelaren van Uhud voor ze te begraven. Er waren zeventig mensen die martelaren zijn geworden in die gevecht, en elk begravingsgebed voor hen kan niet in het geheim hebben plaatsgevonden.”

De Hadith gerapporteerd door Jabir ibn ‘Abd Allah dat de Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) geen begravingsgebed voor deze martelaren heeft uitgevoerd is sterk en zeer expliciet. Jabir’s vader was onder diegenen die gedood waren die dag, en hij wist wat weinigen naast hem wisten.

Abu Hanifah, Al-Thawri, Al-Hasan, en Ibn Al-Musayiyaib echter, zijn geneigd naar de verslagen die verklaren dat de Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) begravingsgebed voor de martelaren heeft uitgevoerd. Zij vinden dat een begravingsgebed uitgevoerd moet worden voor martelaren. Malik, Ash-Shafi’i, Ishaq en volgens een verslag, Ahmad prefereren echter de verslagen die zeggen dat geen begravingsgebed uitgevoerd worden voor martelaren. Ash-Shafi’i schrijft in zijn Kitab al-Umm: ”Alle verslagen ontvangen over dit onderwerp zijn sterk en laten zien dat de Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) geen begravingsgebed uitvoerde voor de martelaren van Uhud. Zij die rapporteren dat hij begravingsgebed voor hen uitvoerde en zeiden zeventig takbirs voor Hamzah zijn niet correct. Zij die wegkeren van deze sterke hadith moeten zich schamen voor hunzelf. De hadith gerapporteerd door ‘Uqbah ibn ‘Amir zegt ook dat de Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) zo heeft gedaan acht jaar na hun dood alsof hij afscheid van hun nam. Dit houdt geen afschaffing van een gevestigd gebruik in. (Zie Al-Umm. door Ash-Shafi’i)

[uit Fiqh-us-Sunnah van Sayyid Saabiq , Volume 4: Begravingsgebeden (Salatul Janazah)]

Volume 4, blz 48: Een Persoon Overleeft een Gevecht maar Sterft later door Wonden

Als iemand gewond is in een gevecht, maar overleeft, voor een tijdje in stabiele toestand blijft, en daarna doodgaat, moet hij gewassen worden en een begravingsgebed moet voor hem uitgevoerd worden, ondanks dat hij een martelaar zou zijn. De Profeet (sallallahu ‘alaihi wa sallam) waste Sa’d ibn mu’azh, en voerde een begravingsgebed voor hem uit nadat hij overleed aan zijn handwonden. Sa’d werd naar de moskee gebracht, waar hij voor een paar dagen verbleef en toen doodging als een martelaar door zijn besmette wond.

Aan de andere kant, als een gewonde strijder niet overleeft in stabiele toestand, of hij sprak en dronk alleen water en ging daarna dood, dan wordt hij niet gewassen of voor hem een begravingsgebed uitgevoerd.

De auteur van Al-Mughni zegt: ”Het is opgenomen in Futuh Al-Sham dat een man zei: ”Ik nam wat water om te drinken te geven aan mijn neef als hij nog steeds leefde na wat wonden in het gevecht. Op de weg kwam ik langs Al-Harith ibn Hisham die ook gewond was in hetzelfde gevecht. Ik wilde hem te drinken geven, maar hij merkte op dat een ander gewonde man naar hem aan het kijken was voor drinken. Hierop wees hij dat ik eerst deze man te drinken moest geven. Ik ging richting hem om hem te drinken te geven, maar ook hij vond een ander man kijkend naar hem. Dus hij gebaarde dat ik eerst hem het drinken moest geven. Dus zij stierven allemaal. Geen van hen werd gewassen of een begravingsgebed voor uitgevoerd hoewel ze allen stierven na het gevecht.

Er kunnen mogelijke fouten zitten in de vertaling. De voordelen van Jihad
De voordelen van Jihâd

al ‘Allâmah van Al-Qasîm , as-Shaykh ‘Abdir-Rahmân bin Nâsir als-Sa’dî (moge Allâh Genadig met hem zijn)

Vertaald door: at-Tibyân Publicaties

“De Jihâd van deze Ummah is een strijd dat tot wetgeving werd gemaakt in het Boek en de Sunnah, en het heeft twee geweldige en noodzakelijke voordelen:

De eerste daarvan: is het afweren van de aggressie van degenen die de Islâm en de moslims aanvallen, indien het aan hen lag zouden dezen alle godsdiensten weggevaagd hebben.

“ En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn.”

[Al-Hajj; 40]

“Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker Allah heeft de macht hen bij te staan. “

[Al-Hajj; 39]

De tweede daarvan is: vriendelijkheid naar alle creaties toe door het verspreiden van de Godsdienst die zij verplicht waren te volgen anders dan hetgeen waar zij geen geluk of welslagen zullen vinden en degenen oproepen die verantwoordelijk zijn voor hetgeen zij werden gecreëerd: de aanbidding van Allâh zonder enig deelgenoten en het verlaten van al hetgeen dit tegenspreekt of zich ertegen verzet.

Dit is het doel van het helpen en welwillend zijn naar de creatie:

“En bestrijdt hen totdat er geen vervolging is en de godsdienst geheel voor Allah wordt. Maar als zij ophouden dan ziet Allah voorzeker hetgeen zij doen.”

[de Al-Anfâl; 39]

...En dit valt onder de geweldigste kwaliteiten van de Islâm, immers het doel van de Jihâd in deze Dîn is niet om eenvoudigweg de controle te hebben over de creatie of hen te brengen tot de overgave aan een andere creatie .

Noch is het doel de dood en vernietiging , noch is het de onderdrukking onder het mom van gerechtigheid (zoals het doel van de oorlogen die gevochten werden door degenen die zijn afgedwaald van de correcte godsdienst).

Daarom verschillen diens resultaten van de rest: dus, het doel van de Jihâd van de Islâm is het verspreiden van gerechtigheid ‚genade ‚goedheid, geluk ‚succes en rechtschapenheid ...en de resultaten van anderen (daarentegen) zijn dood, vernietiging en het tot slaaf maken van de creatie en hen te onderdrukken in hun bloed , hun rijkdom en leven”.

[Van het boek 'Majmû' Al-wa Iqtinâs Al-' Awâbid' van Shaykh 'Abdur-Rahmân als-Sa'dî] De twee neven – Da’wah en Jihaad

De twee neven – Da’wah en Jihaad (The Two Cousins – Da’wah and Jihaad)
Bron: www.thesavedsect.com
Vertaald door: Oum Osama

Da’wah (uitnodigen naar Islam), jihaad (vechten voor de zaak van Allah), het goede gebieden en het slechte verbieden zijn allen verplichtingen in de Islam die nooit verwaarloosd kunnen worden door een Moslim, man of vrouw. Het zijn de eigenschappen van Ahl ul-Jannah (de Mensen van het Paradijs) en kwaliteiten van de Sahaabah (Metgezellen). Bovendien heeft Allah (Subhanaho wa Ta’ala), in de Qor’aan, degenen die deze plichten verlaten veroordeeld en beloofd hen te bestraffen samen met de boosdoeners – de ongelovigen.

Wat Allah (Subhanaho wa Ta’ala) verplicht (waajib) heeft gemaakt zal verplicht blijven tot aan de Dag des Oordeels en wat Allah verboden heeft gemaakt zal verboden blijven tot aan de Dag des Oordeels. De godsdienstige regels (ahkaam shar’iyyah) veranderen niet in de Islam; alleen de prioriteit die iemand aan deze zaken stelt, is onderhevig aan verandering.

De ahkaam (regels) van Allah veranderen dus niet, of iemand nu in daar ul-harb (het land van oorlog) woont of daar ul-Islam (het Islamitisch grondgebied), met als gevolg dus dat het niet is toegestaan voor iemand die in Allah en de Laatste Dag gelooft, om te kiezen welke godsdienstige regels hij wel volgt en welke hij nalaat te volgen. Dit is namelijk een van de eigenschappen van de joden.

Allah (Subhanaho wa Ta'ala) zegt:

ÃóÝóÊõÄúãöäõæäó ÈöÈóÚúÖö ÇáúßöÊóÇÈö æóÊóßúÝõÑõæäó ÈöÈóÚúÖò ÝóãóÇ ÌóÒóÇÁõ ãóäú íóÝúÚóáõ Ðóáößó ãöäúßõãú ÅöáÇ ÎöÒúíñ Ýöí ÇáúÍóíóÇÉö ÇáÏõøäúíóÇ æóíóæúãó ÇáúÞöíóÇãóÉö íõÑóÏõøæäó Åöáóì ÃóÔóÏöø ÇáúÚóÐóÇÈö æóãóÇ Çááóøåõ ÈöÛóÇÝöáò ÚóãóøÇ ÊóÚúãóáõæäó

"...Gelooft gij dan slechts in een gedeelte van het Boek en verwerpt gij een ander gedeelte? Er is geen beloning voor degenen uwer, die zulks doen, behalve schande in dit leven; en op de Dag van Opstanding zullen zij de strengste kastijding moeten ondergaan, want Allah is niet onachtzaam betreffende hetgeen gij doet."

(Surat al-Baqarah, 2:85)

Waarom vinden wij vandaag de dag, zelfs na het lezen van zo'n vers, mensen in de Ummah die ervoor kiezen om alleen te spreken over de salaat (gebed) en niet Jihaad, 'Aqeedah en niet over de Sharee'ah; jihaad en niet over da'wah, het goede gebieden en het slechte verbieden?

Hoe kunnen zij verwachten dat ze gered worden van Allahs bestraffing – Jahannam (Het vuur van de Hel), terwijl zij zich zo verkeerd gedragen? Hoe kunnen zij claimen dat ze volgelingen zijn van Muhammed (sal Allahu alaih wa salam) terwijl zij degenen – die proberen de Profeet (sal Allahu alaih wa salam) na te streven in de manier waarop hij het slechte verbood, de door de mens gemaakte wetten en de kwaadaardige ideologiën van de Kuffar blootstelde – lasteren, bekritiseren en aanvallen?

Waarlijk, de boodschapper Muhammed (sal Allahu alaih wa salam) en zijn Metgezellen (Radi Allahu 'anhum) waren mannen van daden. Als zij zich op het slagveld bevonden werd hun da'wah en het verbieden van het kwade gedaan met het zwaard en als zij zich niet op het slagveld bevonden dan werd hun da'wah en het verbieden van het kwade gedaan met de tong.

Dit is een feit wat niet te ontkennen is, en toch, hoeveel Moslims zien we vandaag de dag bezig zijn met deze nobele verplichtingen? Hoeveel Moslims bezitten de dapperheid en moed van de Sahaabah, hoeveel moslims stellen het slechte van de

samenleving openlijk en publiekelijk aan de kaak (zoals democratie en ‘vrijheid’) en hoeveel van hen nodigen de ongelovigen uit naar de enige manier van leven die geaccepteerd is door Allah? Hoe kunnen we beweren dat we volgelingen zijn van de Sunnah, wanneer we de Sunnah van het geven van da’wah en het verbieden van het kwade niet volgen? Hoe kunnen websites claimen dat ze Islamitisch zijn terwijl ze de munkaraat (slechte, kwade) van de maatschappij niet verbieden?

Voorwaar, zij die het goede gebieden en het kwade verbieden zijn Ghurabaa’ (vreemdelingen) in de wereld. De boodschapper Muhammed (sal Allahu alaih wa salam) informeerde ons dat zij een minderheid zullen zijn en de meerderheid van de mensen zullen hen ongehoorzaam zijn, bespotten, aanvallen en hen veroordelen, maar Allah (Subhanaho wa Ta’ala) is tevreden met hen:

ÝØæÈì ááÛÑÈÇÁ: ÇáÐíä íÕáÍæä ÅÐÇ ÝÓÏ ÇáäÇÓ

“...Tubaa [Paradijs] is voor de Ghurabaa’ [Vreemdelingen]; degenen die het goede gebieden [en het kwade verbieden] wanneer de mensen corrupt zullen zijn.”

(Musnad al-Imaam Ahmad)

ØæÈì ááÛÑÈÇÁ: ÃäÇÓ ÕÇáÍæä Ýí ÃäÇÓ ÓæÁ ßËíÑ ãä íÚÕíåã ÃßËÑ ãäã íØíÚåã

“Tubaa [Paradijs] is voor de Ghurabaa’ [Vreemdelingen]: rechtvaardige mensen temidden van een groot aantal slechte mensen. Degenen die hen ongehoorzaam zijn, zullen met meer zijn dan degenen die hen gehoorzamen.”

(Musnad al-Imaam Ahmad)

We vinden vandaag de dag vele individuen die de eigenschappen bezitten van de Khawaarij (een slechte en dwalende sekte in de Islam). Zij spreken dezelfde taal als de Profeet (sal Allahu alaih wa salam), hebben mooie recitaties en verrichten vele goede daden, en toch gebieden zij niet het goede en verbieden zij het kwade niet openlijk en publiekelijk, verwerpen zij niet alle vormen van taaghout en ze hebben geen walaa’ met de Muslims waar zij mee van mening verschillen. Wat zelfs nog verontrustender is, is het opmerken dat talrijke Moslims de Islamitische Normen verlaten en onder de indruk raken van ‘het pronken’ en ‘de verbluffende goede daden’ van deze kwade sekte. Jammer genoeg hebben zij de leiding van de Profeet (sal Allahu alaih wa salam) afgewezen en ervoor gekozen de misleiding te volgen van deze onwetende individuen.

Al-Ghurabaa' houden zich daarentegen niet bezig met de 'indrukwekkende' argumenten van de Khawaarij en hebben geen tijd om te twisten met mensen die de Sunnah nalaten. Als zij zich op het Slagveld bevinden geven ze da'wah, gebieden zij het goede en verbieden zij het kwade met hun zwaarden. Wanneer zij het Slagveld hebben verlaten (met een geldige reden) geven zij da'wa en sporen zij aan tot het goede en verbieden zij het kwade met hun tongen.

Jihaad en da'wah zijn neven; ze kunnen niet van elkander worden gescheiden. Wanneer een persoon fysiek niet deelneemt aan de Jihaad, moet hij (of zij) doorgaan met het uitnodigen van mensen naar de Islaam en de Munkar van de maatschappij aan de kaak stellen – dit is precies wat de gelovigen deden in de tijd van de Boodschapper Muhammed (sal Allahu alaih wa salam) wanneer zij niet in staat waren plaats te nemen op het slagveld.

De mujaahid en daa'ie (uitnodiger naar de Islam) hebben geen tijd om het nalaten en het weerhouden van da'wah te rechtvaardigen, zoals het bediscussiëren of er nu wel of geen verbond is. Zij zullen doen wat verplicht is en zij geven zich over aan de goddelijke regels van Allah.

Streef jij er werkelijk naar de Profeet (sal Allahu alaih wa salam) en zijn Metgezellen na te volgen of volg jij je eigen verlangens? Beoordeel jezelf, voordat je wordt beoordeeld.

Gooi jezelf niet in de vernietiging! Gooi jezelf niet in de vernietiging! Bron: www.thesavedsect.com Vertaald door: Oum Osama

Wat is vernietiging mijn geliefde Muwahidin? Is dat het vastmaken van een bom op je lichaam om vervolgens jezelf tussen de vijanden te plaatsen, hopende te doden en gedood te worden? Is dat roken, drugs gebruiken, alcohol drinken of het niet bijhouden van de hoeveelheid cholesterol je naar

binnen krijgt? Of is het, niet hard genoeg studeren voor school zodat je geen gewaardeerde kwalificaties behaalt. Op wat voor manier gooien wij onszelf in de vernietiging, o gelovigen?

Allah (swt) zegt in de Qoran, wat als volgt vertaald kan worden:

195." En besteedt uw bezit voor de zaak van Allah (jihad) en stort u niet met uw eigen handen in de vernietiging doch doet goed: voorzeker, Allah heeft hen lief, die goed doen." (Sorat Al Baqarah)

We weten dat er veel dwalende mensen zijn die twisten over deze vers, en proberen het te toe te passen op de bovengenoemde zaken. Hoe dan ook, omdat

wij de geredd groep zijn, Ahl us-Sunnah wal Jamaa'ah, zullen wij refereren naar de geleerden van deze Ummah, de Sahaba (metgezellen), aangezien zij het best zijn in het begrijpen van het boek van Allah Subhanaho wa Ta'ala na de boodschapper Mohammed (sal Allahu alaih wa salam).

Ibn 'Abbaas zegt in zijn uitleg van deze vers:

"Dit gaat niet over vechten, maar over het zich onthouden van besteden op de weg van Allah, in dit geval gooit een persoon zichzelf in de vernietiging."

(Tafseer van Ibn Kathir, hoofdstuk 2, vers 159)

Dit vers gaat dus niet over vechten, met andere woorden, jezelf in het midden van de vijanden plaatsen waarin er een grote mogelijkheid is om te sterven, zoals velen hebben geprobeerd in het verleden. Integendeel, Allah Subhanaho wa Ta'ala beveelt ons om onszelf niet in de vernietiging te gooien door niet te besteden op de weg van Allah (jihad). Onder de fuqahaa (juristen) en geleerden van de Ahl Sunnah wal Jama'ah is bekend dat Fi sabililaah altijd Jihad betekent en niet veertig dagen overnachten in de moskee.

Dit bevestigt het grote belang om te besteden op de weg van Allah Subhanaho wa Ta'ala en het helpen van de Mujahidien met onze bezittingen (zowel met de tong als de lichaamsdelen). Wanneer Allah de jihaad noemt en vechten tegen de ongelovigen, wordt in bijna alle gevallen het financieel besteden voor de jihaad daaropvolgend genoemd.

41." Gaat voort licht (gezond,jong en rijk zijn) of zwaar (ziek, oud en arm zijn), streeft met uw bezit en uw persoon voor de zaak van Allah. Dit is beter voor u als gij het slechts weet. "(Qoran sorat At- Tauba)

10." O gij die gelooft, zal ik u inlichten over een handel die u zal redden van een pijnlijke straf? "

11." Dat gij in Allah en Zijn boodschapper gelooft en voor de zaak van Allah met uw bezit en uw persoon strijdt. Dat is beter voor u als gij het weet." (Qoran sorat As Saff)

20. Zij, die geloven en van hun woonplaatsen verhuizen en met hunbezit en met hun persoon voor de zaak van Allah strijden, hebben in de ogen van Allah de hoogste rang. Dezen zullen zegevieren. (Qoran sorat At-Tauba)

Zoals jullie kunnen zien, o verwerpers van de Taghut (alles wat een recht van Allah toegekend krijgt (aanbidding) en dit accepteert), besteden op de weg van

Allah Subhanaho wa Ta'ala wordt in de bovenstaande verzen herhaaldelijk genoemd naast het fysiek vechten. Als we goed kijken zien we zelfs dat het vechten met ons bezit eerder wordt genoemd dan vechten met onze levens. Als een persoon de jihad financieel niet steunt voor een goede reden, zal hij het lichamelijk ook niet steunen (behalve wanneer hij geen bezit heeft om op te offeren).

Jihaad heeft het nodig gefinancierd te worden, het is de ruggegraat van het oorlogvoeren. Zonder bezittingen is er geen jihad. Daarom beschrijft Allah degenen die bezittingen hebben en deze niet besteden voor de Zaak van Allah Subhanaho wa Ta'ala als mensen die anderen weghouden van hun verplichtingen, de jihaad.

217. "Zij vragen u omtrent het vechten in de heilige maand (maand 1, 7, 11, 12) Zeg: Vechten hierin is een grote overtreding, maar een grotere overtreding is de mensen van de weg van Allah af te houden..."(Qor'an sorat Al Baqarah)

Daarom geliefde broeders en zusters, als jullie niet op de weg van Allahbesteden bevinden jullie je op de grens van koefr en shirk, door het afhouden van de mensen van het volgen van het Pad van Allah (Jihaad verrichten).

Er zijn ong 3,5 miljoen moslims in het Verenigd Koninkrijk alleen. Hebben jullie er ooit over nagedacht hoeveel geld wij zouden kunnen verzamelen voor de Zaak van Allah als elke moslim alleen

al 1 euro per jaar zou doneren? Waarom zijn wij zo naïef en dom geworden door onze bezittingen te doneren aan zogenaamde moskeeën en islamitische stichtingen die worden bestuurd door de ongelovige regering? Het verdriet ons om duizenden moslims elke week na het vrijdaggebed te zien doneren voor deze centra van koefr en shirk, terwijl zij dit kunnen besteden voor degenen die dit werkelijk nodig hebben en ook meer nodig hebben, namelijk de Mujahidien.

Vandaag de dag, zijn de kosten voor het bouwen van een moskee in Engeland minstens 1 tot 4 miljoen pond. Het is beter voor ons dit geld te besteden voor de Zaak van Allah Azza wal Jala en op de straten te bidden, dan ook maar een cent te geven voor deze centra die niets anders verspreiden dan afvalligheid, rente, en andere vormen van koefr en shirk.

Lieve moslims, onthoud dat deze bezittingen niet van jullie zijn, maar het behoort tot Allah. En Hij zal ons verantwoordelijk houden op de Dag des Oordeels en ons vragen hoe wij het hebben besteed. Zij die hun bezittingen uitgaven voor de Zaak van Allah zullen blij zijn op de Dag des Oordeels. Daarentegen degenen die hun

handen dicht hielden (gierig waren) zullen huilend Allah smeken om hen terug te zenden naar de wereld:

10. “En besteedt uit datgene waarvan Wij u voorzien hebben voordat de dood één uwer overvalt en deze zegt: “Mijn Heer! Waarom hebt Gij mij niet voor een wijle uitstel (terugkeer naar het wereldse leven) verleend, opdat ik sadaqa zou kunnen geven en tot de rechtvaardigen behoren?” (Qoran sorat Al-Munafiqoen)

Waarlijk, er zijn vele vreugden in het besteden voor de Zaak van Allah (Subhanaho wa Ta’ala), waaronder dat alles wat je uitgeeft voor Zijn Zaak, zeven honderd keer vermenigvuldigt wordt:

261. “De gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen voor de zaak van Allah besteden, is als de gelijkenis van een graankorrel, die zeven aren voortbrengt, in elke aar honderd korrels. Allah vermeerdert voor wie Hij wil; Allah is Alomvattend, Alwetend.”(Qoran sorat Al Baqarah)

Ook heeft de boodschapper Mohammed (sal Allahu alaihi wa salam) overgeleverd dat degene die de mujaahid steunt, zelf ook een mujaahid is:

“Wie een strijder op de weg van Allah wapent, en hij die zorgt voor de familie van de strijder op de weg van Allah zal de beloning ontvangen van een die zelf op Jihaad is gegaan.” (Al Buchari & Muslim)

De metgezellen van de profeet (sal Allahu alaih wa salam) gaven de voorkeur aan het besteden voor de Zaak van Allah en het eten van dadels, boven het besteden aan zichzelf, ook al waren zij volledig in staat dit te doen.

Moge Allah Subhanaho wa Ta’ala ons behoeden van huichelarij en voor het niet besteden op de weg van Allah. Allahuma Amin.

Subhanak Allah wa bihamdik, Ash hadu ana la ilaha ila anta. Astaghfiruka wa atubu ilayk. Martelaarschap

Martelaarschap

Bismillah, Waarlijk, alle Lof behoort aan Allah; we prijzen Hem, we zoeken onze toevlucht bij Hem en vragen Hem om vergeving. Wie door Allah wordt geleid; er is voor hem geen dwaling, en wie Allah laat dwalen; er is voor hem geen leiding. En ik getuig dat er geen god is buiten Allah, en ik getuig dat Mohammed ibn ‘Abdoellah (saaws) Zijn boodschapper is. Voorts:

In mijn laatste deel van deze Jihaad-serie, hebben we de Islamitische visie op “zelfmoord-aanslagen” bekeken, en hebben we gezien dat de pleger van zo’n

aanslag insha-Allah een “shahied” (martelaar) is, mits hij voldoet aan enkele genoemde voorwaarden, zoals oprechtheid voor Allah alleen. In deze les gaan we insha-Allah kijken naar de hoge status en de beloning van een shahied, aan de hand van een khoetbah die onlangs door Imaam Usaamah al-Khayyat (Saoedi-Arabië) is gegeven, en die ik voor jullie heb vertaald:

O Moslims! Het bereiken van nobele en verheven doelstellingen, vereisen in verhouding enorme offers. Er kan geen twijfel over zijn dat hoe hoger het doel is, hoe groter het offer moet zijn. Als het daarom iemands ultieme doelstelling is om Allah te behagen en op het Paradijs te hopen, dan is het verdedigen van Allah’s religie en het beschermen van Zijn Boek en de heilige plaatsen het allerhoogste in de poging om Zijn welbehagen te verkrijgen.

Offer komt in vele vormen en op verschillende niveaus. Het kan uitgevoerd worden langs vele kanalen, maar er is geen twijfel over dat het offeren van iemands ziel voor de zaak van Allah om Zijn vijanden te verslaan en de Islaam te steunen, het allerhoogste niveau is. Dit is natuurlijk “shahaadah”, of martelaarschap. De profeet (saaws) spande zich tot het uiterste in om het belang van as-shahaadah (martelaarschap), als ook het concept van Jihaad, diep in de harten te planten van zijn metgezellen en zijn volgelingen die na hem zouden komen. Hij (saaws) gebruikte twee methodes om dit doel te bereiken:

-Ten eerste:

Door herhaaldelijk zijn diepe liefde voor-, en zijn vurige verlangen naar het martelaarschap te verklaren. Aboe Hoerayrah (ra) heeft overgeleverd dat de profeet (vrede en zegeningen van Allah zijn met hem) heeft gezegd (overgeleverd door al-Boekhaarie en Moeslim): “Ik zweer bij Degene in Wiens Hand Mohammed’s ziel is; ik zou wensen dat ik zou vechten op de Weg van Allah en dan gedood wordt, daarna opnieuw vechten en gedood worden, daarna opnieuw vechten en gedood worden.”

Wat een geweldige wens, komende uit de puurste der harten! Dit is niets anders dan een afspiegeling van een diepe liefde en een overweldigend verlangen. Een verlangen om het martelaarschap (ash-shahaadah) te verkrijgen, wat een van de voornaamste wegen naar het Paradijs is.

-Ten tweede:

Door de deugdzaamheid van het martelaarschap en de rangen van de martelaars in het Paradijs uit te leggen, als ook door het beschrijven van hun beloningen, zoals in de hadith toen Marwan (ra) zei: “We vroegen ‘Abdoellah ibn Mas’oed

(ra) over de volgende aayah: “En denkt niet van degenen die op de Weg van Allah gedood zijn dat zij gestorven zijn. Integendeel; zij zijn levenden bij hun Heer, waar zij van onderhoud worden voorzien.” (3:169)

Hij (dwz: ‘Abdoellah ibn Mas’oed (ra) antwoordde: “We vroegen de profeet (vrede en zegeningen van Allah zijn met hem) over deze aayah, en hij gaf als antwoord: “Hun zielen bevinden zich in groene vogels die lantaarns hebben hangen aan de troon (van Allah). Zij vliegen vrijelijk door het Paradijs waarheen zij maar wensen, waarna ze terugkeren naar deze lampen...” (Overgeleverd door Moeslim)

Een shahied (martelaar) heeft zes andere voordelen; al-Miqdam ibn Ma’di Karib (ra) heeft overgeleverd dat de profeet (saaws) heeft gezegd: “Een martelaar heeft zes beloningen: hij zal vergeven worden bij de eerste druppel bloed die vloeit, hij zal zijn plaats in het Paradijs zien (bij zijn overlijden), de “Grote Angst” (op de Dag des Oordeels) zal hem bespaard blijven, een kroon van waardigheid zal op zijn hoofd geplaatst worden, welke vele edelstenen bevat; een elk van hen is kostbaarder dan deze wereld en alles dat het bevat. Hij zal zeventig Paradijselijke vrouwen hebben, en hij zal toestemming krijgen om voor zeventig leden van zijn familie voorspraak te doen (die anders naar de hel waren gegaan).” (Overgeleverd door At-Tirmidhie en Ibn Maadjah).

pijn die een martelaar voelt ten tijde van zijn dood zal zo erg verminderd worden, dat hij het alleen zal voelen alsof hij door een mug is gestoken. Aboe Hoerayrah (ra) heeft overgeleverd dat de profeet (saaws) heeft gezegd: “Een shahied voelt van het gevolg dat hij wordt gedood alleen de pijn die iemand zou voelen wanneer hij door een mug zou worden gestoken.” (Overgeleverd door At-Tirmidhie, An-Nasaa’ie en anderen)

Bovendien zijn de beste woningen in het Paradijs die van de martelaars. Samoerah ibn Jundub (ra) heeft overgeleverd dat de profeet (saaws) heeft gezegd: “Ik ben vannacht geïnspireerd (in een droom); ik zag twee mannen die naar mij kwamen en mij tot boven in een boom brachten (in het Paradijs), en mij daarna naar een woning brachten, die de beste woning was die ik ooit heb gezien. Zij vertelden mij dat het de woning van de martelaren is.” (Overgeleverd door al-Boekhaarie).

Ook spreiden de engelen hun vleugels uit over het lichaam van een shahied als een teken van eerbewijs, waardigheid en respect. Jaabir ibn ‘Abdoellah (ra) heeft het volgende overgeleverd: “Mijn vader’s lichaam werd naar de profeet (saaws) gebracht, op de dag van Oehoed. De ongelovigen hadden het (lichaam) verminkt. Ik ging zijn gezicht ontbloten, toen enkele van mijn familieleden mij

tegenhielden. Toen hoorde de profeet (saaws) een vrouw huilen, dus zei hij: “Waarom huil je? Huil niet, de engelen zullen doorgaan met hem schaduw te schenken.”

Onder alle bewoners van het Paradijs zouden alleen de martelaars wensen terug te keren naar dit leven. Dit is vanwege de immense beloningen en respect die zijn genoemd in de voorgaande ahadith. Anas ibn Maalik (ra) heeft overgeleverd dat de profeet (saaws) heeft gezegd: “Niemand die het Paradijs binnentreedt, zou ook nog maar ooit wensen om naar dit leven terug te keren, zelfs als hem de hele wereld en alles wat daar in was zou worden gegeven, behalve een martelaar, want hij zou wensen om terug te keren en tien keer gedood te worden, vanwege de eer die hij ontvangen heeft (in het Paradijs).”

En in een andere overlevering: “Vanwege wat hij aantreft aan goede beloningen van het martelaarschap.” (Overgeleverd door al-Boekhaarie en Moeslim).

Daarom komt het niet als een verassing dat deze scherpe profetische woorden zo’n grote impact hadden op de harten van de vrome, uitverkoren generatie van de metgezellen van de profeet (saaws). Het plantte het concept van shahaadah (martelaarschap) diep in hun harten, samen met de vurige wens om deze verheven status te bereiken, en aldus spanden zij zich constant in om het te bereiken. Er bestaan een hele reeks verhalen die dit demonstreren, zoals bijvoorbeeld de volgende overlevering van Anas ibn Maalik (ra), waarin hij zei: “De profeet (saaws) vertrok met zijn metgezellen (ra), en zij bereikten Badr eerder dan de polytheïsten. Toen de polytheïsten daar aankwamen, zei de profeet (saaws): “Niemand van jullie mag iets doen, totdat ik voortga.” Toen de ongelovigen hen vervolgens naderden, zei de profeet (saaws): “Stijg op naar het Paradijs, welke zo uitgestrekt is als de afstand tussen de hemelen en de aarde.” ‘Umayr ibn al-Hamam (ra) vroeg: “O boodschapper van Allah, is het werkelijk zo uitgestrekt als de hemelen en de aarde?” Hij (saaws) antwoordde: “Ja.” Daarop zei ‘Umayr (ra): “Bakh, bakh” (dit is een uitdrukking van verbazing). De profeet (saaws) vroeg: “Wat laat jou “bakh bakh” zeggen?” Hij zei: “Niets dan de wens om één van haar bewoners te zijn.” De profeet (saaws) zei: “Jij zult tot haar mensen behoren.” Daarna nam ‘Umayr (ra) wat dadels uit zijn pijlenkoker en begon ze op te eten. Daarna hield hij op en zei tegen zichzelf: “Het zou waarlijk een te lang leven zijn voor mij als ik lang genoeg zou leven om deze dadels op te kunnen eten.” Daarna gooide hij ze weg en vocht totdat hij werd gedood.”

Kijk toch eens naar hoe deze metgezel de momenten die nodig waren om dadels op te eten zag als een te lange tijd om te leven! De woorden van mensen zoals hij (ra) ten tijde van hun martelaarschap waren zo krachtig als aardbevingen; zo erg

zelfs dat in sommige gevallen zulke woorden er toe leidden dat hun tegenstanders toetraden tot de Islam, zoals in de volgende overlevering: Haraam ibn Malhan (ra) was lid van een groep metgezellen van de profeet (saaws) die de Qor-aan van buiten hadden geleerd en er deskundigen in waren. De profeet (saaws) zond zeventig man van deze groep er op uit om een groep polytheïsten in te lichten over de Islam en voor hen de Qor-aan te reciteren. De stammen van Ra'l en Dhikwan van onder deze polytheïstische stammen verraadden de hele groep metgezellen en slachtten hen af nabij een waterput met de naam Ma'unah. Terwijl Haraam (ra) werd gedood, schreeuwde hij ten overstaan van zijn moordenaar uit: "Ik zweer bij de Heer van de Ka'bah dat ik heb gewonnen!" Na dit voorval ging zijn moordenaar rondvragen bij de mensen wat deze woorden betekenden, totdat hem werd verteld dat wat Haraam (ra) bedoelde, dat hij het martelaarschap had verkregen. Hierdoor omarmde de moordenaar de Islam. Deze overlevering wordt genoemd in het boek van al-Boekhaarie.

Sommigen van de metgezellen (ra) roken wel eens de geur van het Paradijs, en het gaf hun een onbeheersbaar verlangen om te strijden tot de dood. Anas ibn Maalik (ra) heeft gezegd: "Mijn oom, Anas ibn An-Nadhr (ra), miste de veldslag bij Badr, dus zei hij tegen de profeet (saaws): "O boodschapper van Allah, ik miste de eerste veldslag die u heeft gestreden tegen de polytheïsten, maar als Allah het me toestaat deel te nemen in de volgende, dan zal Hij zien wat ik kan doen." Toen daarna op de dag van Oehoed enkele moslims zich terugtrokken, ging hij vooruit, terwijl hij zei: "O Allah, ik zoek Uw vergeving voor wat zij hebben gedaan (dwz: voor de terugtrekking van de moslims), en ik distantieer mijzelf van wat zij hebben gedaan" (dwz: ik distantieer mijzelf van de polytheïsten voor het doden van moslims). Terwijl hij verder naar voren liep, kwam hij langs Sa'd ibn Moe'aadh (ra) en zei: "O Sa'd! Ik zweer bij de Heer van de stam van An-Nadhr, dat het het Paradijs is! (dwz: dat de beloning voor martelaarschap het Paradijs is). Ik kan haar geur dicht bij Oehoed ruiken!" Na de veldslag vertelde Sa'd ibn Moe'aadh (ra) aan de profeet (saaws): "Ik zweer bij Allah; op die dag kon ik niet doen wat hij deed." Anas ibn Maalik (ra) ging verder met te zeggen: "(Na de veldslag) troffen we meer dan tachtig wonden op zijn lichaam aan (dwz: het lichaam van Anas ibn An-Nadhr-ra), welke veroorzaakt waren door zwaarden, pijlen en speren. De polytheïsten hadden zijn lichaam zelfs zo erg verminkt, dat niemand kon herkennen wie hij was, behalve zijn zus, die hem identificeerde aan de hand van zijn vingers." (Overgeleverd door Al-Boekhaarie en Moeslim).

Hier is nog een andere overlevering, over een bedoeïne wiens oprechte wens voor het martelaarschap werd ingewilligd: Shaddad ibn al-Haad (ra) heeft verteld: "Er kwam een bedoeïne naar de profeet (saaws), hij accepteerde de Islam en zei: "Ik

heb de wens om te emigreren (naar Medina).” Dus vroeg de profeet (saaws) aan enkele van zijn metgezellen om voor hem te zorgen. Toen de moslims daarna na een veldslag wat oorlogsbuit hadden verkregen, begon de profeet (saaws) het te verdelen, en gaf het aandeel van de bedoeïne aan enkele van zijn metgezellen om er zorg voor te dragen, aangezien de bedoeïne zich nog steeds in de achterhoede bevond. Toen de bedoeïne terug was gekeerd, gaven zij hem zijn aandeel, waarna hij hen vroeg: “Wat is dit?” Zij antwoordden: “Het is jouw aandeel van de oorlogsbuit welke de profeet (saaws) aan ons heeft

gegeven om voor jou te bewaren.” Dus de bedoeïne nam de oorlogsbuit en ging naar de profeet (saaws) en vroeg hem: “Wat is dit?” De profeet (saaws) antwoordde: “Jouw aandeel van de oorlogsbuit.” De bedoeïne zei: “Dit is niet waarom ik in u geloof en u volg; nee, ik volg u zodat ik met een pijl geraakt kan worden op deze plek (en hij wees naar zijn keel), om daarna te sterven en het Paradijs binnen te gaan.” De profeet (saaws) zei: “Als je oprecht bent, dan zal Allah je wens in vervulling laten gaan.”

Een korte tijd later laaide het gevecht weer op, en het lichaam van de bedoeïne werd naar de profeet (saaws) gebracht, met een pijl in zijn keel, precies op de plek die hij de profeet (saaws) had aangewezen. Daarop zei de profeet (saaws): “Hij was oprecht, dus heeft Allah zijn wens in vervulling laten gaan.” Daarna wikkelde de profeet (saaws) de bedoeïne in zijn eigen gewaad, dat hij gebruikte als doodskleed, en bad al-djanaazah (begrafenis-gebed) over hem. Zijn metgezellen (ra) hoorden hem zeggen tijdens het gebed: “O Allah! Dit is Uw dienaar die geëmigreerd is voor Uw zaak en gedood is als een shahied, en ik getuig hiervan.”

Welke getuigenis kan er ook maar eervoller, oprechter en waarheidlievender zijn dan deze geweldige getuigenis, die af is gelegd door de profeet (saaws)?

Er bestaan overvloedige voorbeelden uit de levens van de metgezellen (ra) welke hun brandende verlangen illustreren om het martelaarschap te bereiken en wat een nobel doel is dat!

Ook in onze tijd hebben veel van de stralende sterren van onder de rechtschapenen van de moslim- oemmah zich aangesloten bij de karavaan van martelaars. Dit zijn de mensen wiens bloed getuigt van hun heldenmoed en immense opoffering; zij zijn de martelaren van Bosnië, Kosovo, Tsjetsjenië, Afghanistan, en vele andere moslimlanden.

Vandaag de dag kunnen wij moslims, en zelfs de hele wereld, de grootsheid van het martelaarschap zien, die geïllustreerd wordt in de Intifadah van Palestina in

het algemeen, en die van al-Aqsa in het bijzonder. Deze houding, welke de grootsheid en de zegeningen van het martelaarschap in het hart van de moslim-oemmah doet herleven, is precies wat we nodig hebben in deze tijd. Het is van vitaal belang dat de moslims alles doen wat ze kunnen om de liefde voor het martelaarschap te verspreiden, net zoals de rechtschapen, eerste generaties moslims dat hebben gedaan. We moeten verdergaan op dezelfde weg als waar zij zich op bevonden, welke die van onze profeet (saaws) is, en waarlijk van alle profeten vóór hem (Allah's vrede zij met hen allen), om onze religie te steunen en onze vijanden te verslaan.

O moslims in de hele wereld! Steun jullie broeders in al-Aqsa, aangezien dit verplicht is voor jullie allemaal. Laat hen niet in de steek! Luister naar de hadith van onze profeet (saaws): "Elke moslim die zijn mede-moslim in de steek laat wanneer zijn eer en heiligheid worden aangevallen, zal zien dat Allah hem in de steek laat wanneer hij Zijn hulp het hardste nodig heeft. Elke moslim die zijn mede- moslim helpt wanneer zijn eer en heiligheid worden aangevallen, zal zien dat Allah hem helpt wanneer hij Zijn hulp het hardste nodig heeft." (Overgeleverd door Ahmad en Aboe Dawoed).

O mensen van kennis en leiders met invloed! Laat het belang van martelaarschap en de drang om het te zoeken, herontwaken. Plant de deugdzaamheid ervan in de harten en gedachten door elke mogelijke methode; of het nu geschreven is, of op audiocassettes, videobanden, of andere manieren.

Ons land heeft een voorbeeld gesteld om dit doel te steunen, en door op gulle wijze te doneren voor deze zaak. Ook in andere moslimlanden hebben de moslims hun Palestijnse broeders gesteund. Moge Allah eenieder belonen voor alles dat zij hebben geofferd om hun geloofsbroeders te steunen. We vragen Allah dat dit hulpkonvooi door zal gaan en toe zal nemen. We moeten dit laten toenemen en ons haasten naar het Paradijs, welke groter is dan de hemelen en de aarde. Allah (Verheven en Geprezen is Hij) zegt in de Qor-aan, in Soerat At Taubah (9), aayah 111):

"Voorwaar, Allah heeft van de gelovigen hun levens en bezittingen gekocht, omdat er voor hen het Paradijs is. Zij strijden op de Weg van Allah, zodat zij doden en gedood worden, als een belofte waar Hij Zich aan heeft verbonden, een Waarheid (die staat vermeld) in de Tauraat en de Indjiel en de Qor- aan. En wie is zijn belofte meer trouw dan Allah? Verheugt jullie daarom over jullie koop die jullie met Hem hebben gesloten. En dat is de geweldige overwinning."

Slaven van Allah! De bevooroordeelde Westerse media heeft de strijd van onze standvastige broeders in al-Aqsa tegen de zionistische agressie altijd omschreven

als daden van terreur en geweld. Zij zijn onlangs een andere campagne gestart tegen dit verzet, en gebruiken al hun beschikbare middelen om het (verzet) te laten eindigen

Slaven van Allah! Waar jullie broeders mee bezig zijn in al-Aqsa zijn geen daden van hersenloos geweld; het is eerder een gezegende opstand om verzet te tonen en de zionistische onderdrukking en agressie in te perken. Dit is een wettig recht welke alle religies, ideologieën en internationale wetten erkennen. Niemand zou dit feit kunnen ontkennen, behalve de onwetende en arrogante onrechtplegers. Al zouden we bekennen omwille van de discussie, dat deze opstand niets is dan hersenloos en willekeurig geweld, dan moeten we onszelf afvragen: “Wie was degene die dit alles is begonnen? Was het niet een van hun leiders, toen hij met zijn soldaten inbreuk maakte in al-Aqsa, die met scherp schoten op een gemeente van gelovigen, terwijl zij in gebed waren? De waarheid is zo helder! Hoe kunnen mensen het slachtoffer en de moordenaar als gelijken zien? Hoe kunnen de onderdrukker en de onderdrukte gelijk zijn?

Voor zover de vertaling van de khoetbah van Shaykh Usaamah Khayyat, en voor zover deze les over al-Jihaad.

“En strijdt op de Weg van Allah tegen degenen die tegen jullie strijden en overtreedt niet. Voorwaar, Allah heeft de overtreders niet lief.” (Qor-aan, Soerat Al Baqarah (2), aayah 190)

Het slagveld: De veiligste plek op aarde

Het slagveld: De veiligste plek op aarde Amir Sulaymaan
Bron: ClearGuidance

Ik getuig dat er niets in de hemelen en aarde die het waard is om naast Allah aanbeden te worden. Ik getuig dat Moehammad (vzmh) de slaaf en laatste Boodschapper van Allah is. Voorzeker, alle lof is aan Allah. We prijzen Hem en vragen Zijn hulp. We vragen Zijn vergiffenis en we zoeken onze toevlucht bij Hem tegen het kwaad van onze eigen zielen en voor de slechtheid van onze daden. Ieder die Hij leidt, zal nooit dwalen, en ieder die hij laat dwalen, zal nooit leiding vinden.

Wat betreft het volgende: Dit zijn niet de woorden van een Shaikh. Dit zijn noch de woorden van een geleerde, noch de woorden van een Imam. Dit zijn slechts de woorden van een simpele jongeman die zich voorbereidt om te sterven. Dit zijn de woorden van een man die begrepen heeft dat het gemeenschappelijke thema van alle schepping de dood is en dat slechts de Schepper vrij is van deze

gemeenschappelijkheid. Als het voor ons allen duidelijk is dat we allemaal sterven; slechts een dwaas zou zich dan niet voorbereiden op de ontmoeting met zijn Heer. Dit leven is kort. In vergelijking met het Hiernamaals is de lengte van dit leven waarschijnlijk slechts als een avond. Voorzeker, er zal een dag zijn wanneer jij en ik voor Allah alleen staan; vergezeld slechts met het boek van onze daden, de weegschaal, Paradijs en de Hel.

We zullen getuigen zijn van naakte mannen en vrouwen die geketend zijn en bij hun voorhoofden gesleept worden in een laaiend vuur; zoals vee dat naar water wordt geleidt. Er zullen verschrikkelijke kreten van angst en geschreeuw van spijt worden gehoord. Mensen zullen in hun eigen zweet verdrinken vanwege de intense ontberingen en spanningen van die dag. Er zal niemand tussen al die mensen zijn die maar een moment zal denken dat zijn leven vol zonde en plezier het waard was. Niemand zal zeggen: “yeah, ik ga nu naar de hel, maar ik heb vorig jaar 2,5 miljoen aan rente verdiend.” Er zal geen persoon tussen hen staan die zal zeggen: “Yes, ik ga nu naar de hel, maar ik hield van hem/haar en mijn liefde was sterker dan alles, inclusief mijn angst voor Allah.” Zij zullen Allah voor een andere kans smeken; Hem belovend dat ze Hem exclusief zullen aanbidden en geen kwaad meer op aarde zullen plegen. De enige gelukkigen op die dag zullen degenen zijn die deze belofte voor hun dood aan Allah maakten, omdat zij wisten dat de Dag des Oordeels zou aanbreken.

Ik ben niet paranormaal begaafd, maar ik zeg met uiterste zekerheid dat je zult sterven. Zoals je gisteren bent geboren, zul je morgen sterven. Wees Bang! Laat je hart sidderen bij de gedachte aan je eigen dood. Weet dat je alleen in de koude aarde zult liggen met spijt als je enige metgezel. De angst is niet voor de dood zelf, maar voor wat er na komt.

De angst voor de Dag des Oordeels in dit leven is het enige wat je daadwerkelijk zal redden van de angst wanneer de Dag werkelijk plaatsvindt. Omdat degene die de Dag des Oordeels in dit leven

vreest; de haram vreest, zoals zij vrezen dat zij worden verbrandt. Die angst zal hen van zonde redden en de angst van straf wanneer zij Allah ontmoeten. Dit is Taqwa.

Als we slechts maar de realiteit realiseerden van de dag van onvermijdelijke doodsangst en potentiële straf; zouden we de reden van het leven realiseren. Ik heb mijn leven gewijdt om de toorn van Allah te ontvluchten. Ik heb mijn leven gegeven om de Ene die mij heeft geschapen te behagen. Ik schiet elke dag tekort, maar het blijft toch nog steeds mijn doel. Teneinde dit doel te bereiken; heb ik mijn aandacht en studie gericht om veiligheid van de Hel en om een route naar

het paradijs te vinden. Ironisch genoeg heb ik geen veiliger plaats voor mezelf in de hemelen of aarde gevonden dan het slagveld; (lichamelijk) strijden voor het welbehagen van Allah.

De beloningen voor de Mujahid en de shaheed (martelaar) zijn zoveel, dat het moeilijk is ze te tellen. Buiten de Profeten van Allah, heb ik niet (in het Boek van Allah noch enig Hadith noch in de werken van de rechtgeschapene geleerden) een persoon gevonden die meer geliefd is bij Allah dan een Mujahid en speciaal de shaheed die voor het welbehagen van Allah strijdt. De Mujahid of Allah's soldaat is de beste

van alle mannen.

Allah zegt in de Qor'an:

Niet gelijk zijn de (thuis-)zittenden van de gelovigen, behalve gebrekkigen, aan degenen die strijden op de Weg van Allah met hun eigendommen en hun zielen. Allah heeft de strijders met hun eigendommen en zielen een rang bevoorrecht boven de (thuis-)zitters. Aan allen heeft Allah het goede beloofd. En Allah heeft de strijders boven de (thuis-)zitters bevoorrecht met een geweldige beloning. Met rangen van Hem en vergeving en Barmhartigheid. En Allah is Vergevensgezind, Meest Barmhartig. (4:95-96)

Allah zegt ook verder:

Degenen die geloven en die zijn uitgeweken en die strijden op de Weg van Allah met hun bezittingen en hun levens zijn hoger in rang bij Allah. En zij zijn degenen die de overwinnaren zijn. Hun Heer verkondigd hen verheugende tijdingen over Barmhartigheid van Hem en welbehagen en Tuinen (het Paradijs) waarin voor hen een blijvende gelukzaligheid is. (9:20-22)

Overgeleverd door Abu Said Al-Khudri:

Iemand vroeg: "O Allah's Apostel! Wie is het beste onder de mensen?" Allah's Apostel antwoorde: "Een gelovige die zijn uiterste best doet op Allah's weg met zijn leven en bezittingen...(tot het einde van de Hadith)

Overgeleverd door Abu Huraira:

De Profeet (vzmh) heeft gezegd: "Ieder wie in Allah en Zijn Apostel gelooft, het gebed perfect verricht en de maand Ramadan vast; zal rechtvaardig het Paradijs door Allah worden geschonken; ongeacht of hij op Allah's Weg strijdt of dat hij in het land blijft waar hij geboren is." De mensen zeiden: "O Apostel van Allah!

Zullen we de mensen inlichten over dit goede nieuws?” Hij zei: “Het Paradijs heeft honderd grades, welke Allah voor de Mujahideen heeft gereserveerd die op Zijn Weg strijden. De afstand tussen twee grades is zoals de afstand tussen de hemel en aarde. Dus wanneer je Allah (om iets) vraagt; vraag om Al-Firdaus, welke de beste en het hoogste gedeelte van het Paradijs is.”

De Ayats van de Qor’an en deze Hadith van de Profeet (vzmh) geven aan: dat de beste onder de mensen degenen zijn die jihad op het Pad van Allah voeren. Wanneer het onderwerp van jihad wordt aangekaart, citeren veel van de Hypocrieten en mis-geïnformeerden een Hadith. Deze Hadith gaat over de Profeet (vzmh), die zijn metgezellen informeerde op weg naar huis van de Tabuk expeditie; dat zij de kleine jihad (jihad op het slagveld) verlieten en de grote jihad (jihad met jezelf) naderden.

De geleerden en Hadith verzamelaars zijn het erover eens dat deze Hadith op z’n best daeef (zwak) is en waarschijnlijk verzonnen is. Deze bespottelijke Hadith heeft niet eens een mening van een geleerde nodig om haar zwakheid aan te tonen. Een gelovige persoon wiens hart open staat voor de waarheid, zal zien dat dit niet van de Manhaj of methodologie van de Profeet (vzmh) komt. De mensen die deze Hadith citeren zeggen: “Het is beter om te vasten en je honger in bedwang te houden, te bidden en je lusten in bedwang houden dan naar de Jihad in levende lijve te gaan.” Deze anti-Jihaad ideologie verdrinkt in haar eigen gebrek aan logica en is een innovatie in de Deen van Allah. Deze zwakke poging om de waarheid te ontvluchten heeft de val van onze Ummah veroorzaakt en staat onze mensen nog steeds toe om te worden onderdrukt.

Er zijn sommige Hadith waarmee alle geleerden, studenten van kennis en alle leken het unaniem over eens zijn. Deze hadith zitten in Sahih Bukhari. Met de toestemming van Allah zullen deze hadith het feit duidelijk maken dat de Jihad op het slagveld de grote jihad is.

Deel 4, Boek 52, Nummer 44:

Overgeleverd door Abu Huraira: Een man kwam naar Allah’s Apostel en zei: “Onderwijs mij in een daad dat gelijk is aan Jihad (in beloning).” Hij (vzmh) antwoordde: “Ik kan niet zo een daad vinden.”

Toen voegde hij (vzmh) aan toe: “Kan jij, terwijl de Moslim strijder op het slagveld is, je moskee betreden en het gebed verrichten zonder te stoppen en vasten en nooit je vasten breken.?” De man zei: “Maar wie kan dat doen?” Abu Huraira voegde hier aan toe: “De Mujahid wordt zelfs beloond voor de

voetstappen van zijn paard terwijl het ronddwaalt (voor grazen) aan een lange touw."

Deel 4, Boek 52, Nummer 46:

Overgeleverd door Abu Huraira: Ik hoorde Allah's Apostel zeggen: "Het voorbeeld van een Mujahid op Allah's Pad (en Allah weet beter wie echt streeft op Zijn Pad) is als iemand die constant vast en

bidt. Allah garandeerd dat Hij de Mujahid op Zijn Pad in het Paradijs zal toelaten als hij wordt gedood, anders zal Hij hem veilig naar huis doen terugkeren met beloningen en oorlogsbuit."

Deze twee Hadith zijn voldoende als bewijs dat thuis zitten en Allah gedenken en te vasten en de salat de hele nacht verrichten niet hetzelfde is als iemand die zijn land van verblijf verlaat en voor Allah's zaak strijdt.

De Boodschapper van Allah (vzmh) legde uit dat vasten, in de moskee bidden en Allah constant gedenken, terwijl de Mujahid vertrokken is om oorlog te voeren de enige manier is om het niveau van eer te bereiken, dat aan een soldaat van Allah door Hem wordt gegeven. Een Mujahid kan voor maanden of jaren weg blijven en het is duidelijk dat niemand kan vasten en bidden zonder te stoppen voor zo lang.

De reden waarom de Jihad op het slagveld groter is, is omdat het zowel de Jihad van de ego als de Jihad van het slagveld bevat en zij moeten tegelijkertijd worden bestreden. De Mujahid zal zijn begeertes moeten bestrijden alsmede zijn fysieke vijanden. De Mujahid zal weinig eten en weinig slapen. Zijn voedsel zal zelfs slechter zijn dan dat van onze huisdieren. Hij zal bidden op een plek waar hij neergeschoten kan worden en op een plek rusten waar hij gedood kan worden. Hij zal op Allah vertrouwen, op zijn broeders rekenen en veiligheid in angst vinden. Hij zal de shaytan bestrijden wiens influisteringen hem aansporen om het slagveld te ontvluchten en terug te keren naar de tijdelijke, bedriegelijke en miezerige luxe van dit leven. Hij zal Allah het grootste gedeelte van zijn tijd gedenken en hij zal bekend worden met de dood, zoals een uil bekend is met de nacht. Hij zal naar beneden kijken naar elk gedeelte van de aarde en zal zijn graf zien. Hi j zal Allah aanroepen totdat er geen adem meer over is om mee te roepen en de Engel des Doods hem escorteert naar de poorten van het Paradijs.

Ieder met slechts een vage schaduw van begrip ziet dat de Jihad van het slagveld de Jihad van de ego omvat.

Allah (swt) zegt:

Degenen die geloven en die zijn uitgeweken en die strijden op de Weg van Allah met hun bezittingen en hun levens zijn hoger in rang bij Allah. En zij zijn degenen die de overwinnaren zijn. (9:20)

De Jihad van het slagveld is een essentieel deel van onze Deen. Er zullen altijd mannen van onze Ummah moeten zijn die het goede gebieden en het kwade verbieden. Er zijn zes dingen heilig voor de Moslims, die tegen elke prijs beschermd moeten worden:

1) hun bloed (leven) 2) hun rijkdom
3) hun eer

4) hun intellect
5) hun nakomelingen 6) hun deen

Deze dingen moeten ten allen tijde beschermd worden en met alle mogelijke middelen. De Moslims hebben het echter toegelaten dat elk van deze zes dingen aangevallen en/of afgenomen worden van de Moslims. De Amerikaanse troepen bezetten zelfs de plaats van onze twee heilige plaatsen (Mecca en Medinah), wat verboden werd door onze Profeet (vzmh) op zijn doodsbed. Het bloed van de Moslims is goedkoop op de wereldmarkt. Deze beklagenswaardige situatie van onze Ummah komt doordat de Moslims de Jihad hebben verlaten. We zijn een Ummah geworden van slogans en pamfletten. Alles is intellectueel en metaforisch geworden, terwijl de Kafirs de echte wereld van onder onze voeten vandaan halen. Allah's Boodschapper (vzmh) heeft ons over dit gewaarschuwd, door te zeggen: "Pas op voor een tijd die komt, wanneer alle naties van de wereld zich zullen verzamelen om jullie weg te vagen op de manier zoals zij rond een tafel verzamelen om deel te nemen aan haar voed sel." Zijn metgezellen zeiden: "Zullen we op die dag met weinigen zijn, O Boodschapper van Allah?" Hij (vzmh) zei: "Nee, op die dag zullen jullie met velen in aantal zijn, maar jullie zullen als guthar (zoals het schuim op het oppervlakte van water in de zee) zijn en Allah zal van de harten van de Kafirs respect en angst voor jullie weghalen en Allah zal in jullie harten wahan werpen." De Metgezellen zeiden: "Wat is Wahan?" Hij (vzmh) zei: "Liefde voor deze wereld en haat voor de dood."

Jihad valt op de schouders van de mannen van deze Ummah. Er zijn mensen op de aarde die zwak en onderdrukt zijn. Er waren één miljoen Moslim doden gerapporteerd in Bosnië. De heidense Serviërs hebben hen zonder genade afgeslacht. Terwijl ik dit schrijf worden er echtgenotes, moeders en dochters van deze Ummah verkracht en geslagen door de Hindus in Kashmir. De Russische atheïsten vallen onze broeders in Chechenië aan. De Moslims in Kosovo worden aangevallen en verdreven van hun land door de vijanden van Allah. Wie is er

verantwoordelijk voor deze mensen? Vertrouwen wij (de Moslims) op VN om voor ons te zorgen? Sinds wanneer vertrouwen de volgers van Mohammed (vzmh) op mensen die Allah en Zijn Boodschapper verwerpen, om voor onze vrouwen en kinderen te zorgen? Waar zijn de mannen van deze Ummah? Worden jullie harten niet vervuld met boosheid bij de gedachte dat de vuile vijanden van Allah jullie zusters en dochters verkrachten? Wat moeten zij julli e aandoen opdat jullie ze bevechten? Moeten zij Moslims doden en hun land afpakken? Dit hebben zij gedaan. Moeten zij onze vrome vrouwen en onschuldige kinderen verkrachten? Dit hebben zij gedaan. Moeten zij Allah en Zijn Boodschapper (vzmh) beledigen? Dit hebben zij gedaan. Moeten zij bij jouw deur komen? Moeten de Moslims wachten totdat zij uit hun huizen de straat op worden gesleept? Een deel van de gelovigen moet opstaan en de slaven van Allah beschermen. Iemand moet het doen. We zouden ons moeten schamen dat de mannen van de Moslims zich niet gedragen als mannen en dat te verdedigen wat Allah ons verteld heeft te verdedigen. Hoe kunnen wij slapen in onze bedden, zonder dat onze gedachtes verscheurd worden door deze tragedies? In- sha-Allah zal ik mij bij die mannen voegen die besloten hebben om deze Deen en de mensen van deze Deen te verdedigen.

Allah vraagt ons in de Qor'an:

En waarom zouden jullie niet vechten op de Weg van Allah en (ter verdediging) van de onderdrukten van de mannen en de vrouwen en de kinderen, degenen die zeggen: "Onze Rabb, haal ons weg uit deze stad, waar de mensen onrecht plegen en breng ons van Uw Zijde een beschermer en breng ons van Uw zijde een helper!" (4:75)

Allah beveelt ons ook:

Doodt hen; Allah zal hen zeker bestraffen door middel van jullie handen en Hij zal hen vernederen en Hij zal jullie helpen tegen hen en Hij zal de harten van een gelovig volk genezen. (9:14)

Wij (en niemand anders) moeten onze vrouwen en kinderen beschermen. Waarom zouden wij ons wegwenden van deze taak die ons is opgelegd door Allah? We zouden ons moeten verheugen in onze kans de kafirs te straffen en de hoge station van eer te bereiken, die Allah heeft geplaatst voor de Mujahid. Er zijn zoveel beloningen voor de Mujahid, dat ze moeilijk te tellen zijn. Er zijn echter zeven speciale dingen door Allah aan de martelaar gegeven, die aan niemand anders zijn gegeven:

1. Al zijn zondes worden bij de eerste druppel van zijn bloed vergeven,

2. Hij is gered van de straf van het graf,

3. Hij zal de Sirat oversteken met de snelheid van het licht (de Sirat is de brug over het Hellevuur, die elke mens moet oversteken op de Dag des Oordeels; sommigen zullen het halen en sommigen zullen in het vuur vallen),

4. Hij zal tweeëzeventig vrouwen in het Paradijs ontvangen,

5. Hij zal in het Paradijs een speciale kroon en speciale kleding krijgen, zodat iedereen hem als een martelaar zal herkennen,

6. Hij zal de eer krijgen om voorspraak (met de toestemming van Allah) voor zeventig van zijn familieleden te doen.

7. Zijn ziel zal in de lichamen van groene vogels worden gehouden, die rond vliegen in het Paradijs.

De Mujahid op het slagveld is in de veiligst mogelijke positie, omdat degene die lichamelijk ter wille van Allah vecht niet sterft. Dit is het dichtstbijzijnde aan onsterfelijkheid, die Allah aan de kinderen van Adam (vzmh) heeft geschonken. Allah heeft ons zelfs de instructie gegeven om onze gedachtes niet bezig te houden dat degenen die voor het welbehagen van Allah vechten dood zijn.

Allah zegt:

En denkt niet van degenen die op de Weg van Allah gedood zijn dat zij gestorven zijn. Integendeel, zij leven zelfs bij hun Rabb, zij worden voorzien." Zij verheugen zich met wat Allah hen van Zijn gunsten gaf. En zij zijn verheugd dat er voor degenen die zich nog niet na hen (bij hen) gevoegd hebben geen angst is en dat zij niet treuren. (3:169-170)

In een Hadith legt de Boodschapper van Allah uit dat de zielen van de martelaren zich in de harten van groene vogels bevinden, die overal vliegen in het Paradijs waarnaartoe zij maar wensen.

De Mujahid voelt bij de dood ook geen enkele pijn. Overgeleverd door At-Tirmidhi: De Profeet van Allah (vzmh) heeft gezegd: "De martelaar voelt de pijn van de dood niet, behalve als een kneep."

De veiligheid van het slagveld is één van de vele ironies van Allah's schepping. Toen Allah het Paradijs schiep, hulde Hij deze om in moeilijkheid en toen Hij het Hellevuur schiep, omhulde Hij deze om in lust. Slechts degene die in Allah en Zijn belofte gelooft zal zijn lust vrezen en veiligheid in zijn ongemak vinden. Als laatste zijn er twee mogelijke uitkomsten voor de mensen die ter wille van Allah

vechten: martelaarschap (de best mogelijke dood) of de overwinning en een groot wereldlijke beloning van hun Heer in het Hiernamaals. Een ware Mujahid kan niet verliezen en dit is een belofte van Zijn Heer. Allah heeft de gelovigen de instructie gegeven om te zeggen:

Zeg: "Jullie verwachten slechts voor ons één van de twee goede dingen. En wij verwachten dat Allah jullie met een bestraffing van Zijn kant zal treffen, of (met een bestraffing) door ons. Wachten jullie dan maar af, wij wachten daar met jullie op. (9:52)

Allah heeft de speciale beloning van de Dag des Oordeels bewaard voor degenen die geloven. Degenen die twijfelen over Allah en Zijn belofte zullen die Dag tussen de verliezers zijn. Teneinde de twijfelaars en de gelovigen iedereen te laten zien dat Allah een zakentransactie voor de gelovigen heeft voorbereidt. De deal is heel erg duidelijk en niet moeilijk te begrijpen. Het is straight to the point en vrij van elke spoor van dubbelzinnigheid. Onze Schepper heeft gezegd:

Voorwaar, Allah heeft van de gelovigen hun levens en bezittingen gekocht omdat er voor hen het Paradijs is. Zij strijden op de Weg van Allah, zodat zij doden en gedood worden, als een belofte waar Hij Zich aan heeft verbonden, een Waarheid (die staat vermeld) in de Taurat en de Indjil en de Qor'an. En wie is zijn belofte meer trouw dan Allah? Verheugt jullie daarom over jullie koop die jullie met Hem hebben gesloten. En dat is de geweldige overwinning. (9:111)

Allah heeft ons een kans gegeven, die beter is dan wat dan ook. De "overeenkomst" (zoals het is geschreven), is een kans van de Meest Gracieuze en Meest Genadige, die slechts een dwaas afwijst. Als een man je zou benaderen en tegen je zei: "Ik zal je morgen 13,7 miljoen dollar geven als jij mij nu één dollar geeft. Je zou één van de volgende twee dingen kunnen gaan denken: Je zou kunnen denken dat dit een fantastische overeenkomst is en je zou je snel haasten om je handen in je zak te steken om één dollar over te handigen. Je zou aan de andere kant ook kunnen weigeren. De enige reden waarom je waarschijnlijk zou kunnen weigeren, was omdat je niet geloofde dat de man je

werkelijk 13,7 miljoen dollar zou kunnen geven in ruil voor jouw dollar. Het wordt aan iedereen met verstand schaamteloos duidelijk; dat de enige mogelijkheid dat een persoon zou kunnen weigeren het leven van deze wereld te verkopen voor het volgende leven, is dat de persoon niet ge looft in de belofte van Allah. Misschien denken wij dat er een bepaalde valstrik of een achterdeurtje is, die Allah zal gebruiken om onze daden van geen enkele voordeel voor ons te maken op die dag. Moge Allah ons vergeven voor de zwakheid van onze harten.

Wat heeft Allah te winnen bij het hosselen van Zijn eigen schepping? Dit soort vragen klinken belachelijk, maar we moeten onszelf afvragen waarom we onszelf niet totaal hebben toevertrouwd aan Allah en waarom we het slagveld meer dan het vuur vrezen. We moeten ons ook afvragen waarom we dit leven meer prefereren dan (en tenkoste van) het volgende leven. Ik geloof in Allah en wat Allah heeft gezegd is waar en ik weet dat Hij er niet beter van wordt door mij te hosselen. Dit is selchts een bekendmaking, dat ik mijn leven en bezittingen aan Allah zou willen verkopen, zodat ik datgene mag ontvangen die Hij beloofd heeft aan degenen die in Zijn overeenkomst geloven:

Laat hem vechten op de Weg van Allah, die het wereldse leven ruilt voor het Hiernamaals. En wie strijdt op de Weg van Allah, of hij gedood wordt of overwint: Wij zullen hem daarna een geweldige beloning geven. (4:74)

De kinderen van Adam (vzmh) zijn zwak en ongeduldig geschapen. Dit zijn de zwaktes die de Moslims moeten overwinnen. We zien het Hiernamaals als iets dat ver van onze tijd en plaats is. Echter, het Laatste Uur is heel dichtbij en elk kind van Adam (vzmh) zal krijgen wat hij/zij verdient. De voordelen van het vechten voor Allah in dit leven en het volgende zijn ongeevenaard. Maar als we werkelijk konden begrijpen en het goede ervan konden waarnemen, zouden we allemaal willen vechten. Maar onder ons zijn er degenen in wiens harten ziektes huist, de plaag van zwakheid en twijfel overmand hen. De schaduw van lafheid hangt over hen als een wolk van storm en belet hen van het zien van het licht van het Paradijs. Allah heeft de mensen van het Paradijs dingen beloofd die de ogen nooit hebben gezien, de oren nooit hebben gehoord en wat het verstand nooit heeft gefantaseerd. Er is geen twijfel aan, dat wanneer ze het Paradijs zouden zien zij niet zouden twi jfelen. Ondanks dat, zullen ze het Paradijs weigeren, vanwege hun angst voor werk, pijn en ontberingen in dit leven.

Als er een nabije vergankelijke genieting en een gemakkelijke tocht zou zijn, dan zouden zij jou zeker volgen, maar de tocht lijkt hen zwaar. En zij zullen bij Allah zweren: “Als wij ertoe in staat geweest zouden zijn, dan zouden wij met jullie zijn weggegaan.” Zij vernietigen zichzelf en Allah weet zeker zeker dat zij leugenaars zijn. Moge Allah jou (Mohammed) vergeven, waarom heb jij vrijstelling gegeven (om achter te blijven), nog vóórdat jou was gebleken wie degenen waren die waarachtig waren en vóór jij wist wie de leugenaars waren? Degenen die in Allah en de Laatste Dag geloven zullen jou niet om vrijstelling vragen om niet te hoeven strijden met hun bezittingen en hun levens. En Allah kent de Moettaqoen. Voorwaar degenen die niet in Allah en de Laatste Dag geloven vragen jou om vrijstelling en (zij zijn degenen) wiens harten twijfelen waardoor zij in hun twijfel heen en weer geslingerd worden. En als zij (met jou

ten strijde) zo uden willen trekken, dan zouden zij daartoe zeker voorbereidingen hebben getroffen. Maar Allah keurde hun vertrek af, zodat Hij hen ontmoedigde. En er werd gezegd: “Blijf thuis met de thuisblijvers.” Als zij met jullie (ten strijde)

zouden trekken, dan zouden zij voor jullie niets vermeerderd hebben dan wanorde, en zij zouden zeker tussen jullie heen en weer rennen om tussen jullie tweedracht te zaaien, en onder jullie zijn er die naar hen luisteren. En Allah kent de onrechtplegers. (9:47)

Wij (als Moslims) moeten concluderen dat jihad een deel is van onze Deen, dat niet kan worden genegeerd. Verheug je in de kans om geteld te worden tot één van de geëerde mannen, mannen geëerd door de Meest Hoge. Je af te keren van wat Allah heeft bevolen, is je af keren van keren van succes. Allah heeft ons jihad gegeven als een manier om onszelf en onze familie te verdedigen. Vandaag, vanwege onze liefde voor dit leven, worden onze families vermoord en geregeerd door de vijanden van Allah. Het gif van lafheid heeft zichzelf een weg doorgedrongen in de harten van de Moslim mannen en de onderdrukking van onze mensen over de hele wereld veroorzaakt.

Als je het slagveld niet kan halen, ben je op zijn minst verantwoordelijk voor het oproepen van mensen tot de jihad en het te steunen met je rijkdom en je stem. Allah zegt in Zijn Boek:

“Strijdt dan (O Mohammad) op de Weg van Allah, jij wordt slechts voor jezelf aansprakelijk gesteld. En moedigt de gelovigen (tot de strijd) aan. Hopelijk zal Allah het geweld van degenen die ongelovig zijn teniet doen. En Allah is harder in geweld en harder in bestraffing.” (4:84)

Mijn broeders in de Islam; ondersteun de Mujahideen, zodat je ook een Mujahid wordt. Degenen die de wapenuitrusting en wapens koopt voor de Mujahid wordt een Mujahid. Als we toelaten dat de jihad wordt vergeten, zouden onze mensen nooit vrij kunnen zijn van onderdrukking. De geliefde Boodschapper van Allah (vzmh) vocht in zevenentwintig veldslagen in zijn zevenentwintig jaren van profeetschap. Als de meest belangrijke en waardevolle man in de geschiedenis niet vrijgesteld was van de moeilijkheid van jihad, wat maakt ons dan dat we denken dat wij dat wel zouden zijn?

Allah heeft een toevluchtsoord gebouwd voor de gelovige mannen van de Ummah van Mohammad (vzmh). Deze veilige zone is waar mannen zich verschuilen voor de dood, schande en het Hellevuur. Deze plaats is het slagveld; vechten voor het welbehagen van Degene Die jou heeft geschapen. Er is geen

twijfel aan dat het slagveld voor de gelovige de veiligste plaats op aarde is. Weest niet bang voor eer, onsterfelijkheid en Paradijs. Omarm het slagveld totdat Allah jouw ziel terugneemt. Ik claim geen vroomheid voor mezelf; ik ben slechts bang dat mijn leven niet zal worden geaccepteerd op de Dag des Oordeels. Wanneer ik al die keren tel dat ik die dingen heb verwaarloosd die mij waren opgelegd en aan al die aangelegenheden waar ik toegegeven heb aan haram, vervult mijn hart zich met vrees. De reden waarom in de jihad wil vechten, is niet omdat mijn iman sterk is. Ik wil eerder in de jihad vechten, omdat mijn iman zwak is en ik verschrikkrlijk bang ben wat mij n boeken over mijn daden zeggen. De toevlucht voor mijn kwaad, is het slagveld; het beschermen van de slaven van Allah en het doden van de vrienden van Shaytaan. Ik voel een warme mantel van veiligheid in het zetten van mijn leven in de frontlinie voor Allah, omdat ik weet dat er geen pijn zal zijn in mijn dood

en ik kan niet sterven als ik voor Allah vecht. Er is geen gevaar op het slagveld voor de Mu'min (gelovige). Er is slechts gevaar voor de kufar en huurlingen.

Ik vraag Allah vergeving voor de fouten in mijn daden en voor de fouten in mijn schrijven. Ik getuig openlijk en zonder twijfel dat er geen god is behalve Allah en dat Mohammad (vzmh) de laatste Boodschapper van Allah is.

'...De wolven vallen degene aan die geen honden heeft...' '..De wolven vallen degene aan die geen honden heeft...'

Shaykh Naasir bin Hamad al-Fahd De eerste kant van het nieuws:

Irak: Gaat akkoord met de resoluties van de VN veiligheidsraad.
Amerika: Kondigt aan geweld te zullen gebruiken om het Irakese regime te disciplineren.

Irak: Ontvangt de VN wapeninspecteurs.

Amerika: Stuurt haar gevechtsvloot en strijdkrachten naar de Golf als voorbereiding voor de aanval op Irak.

Irak: De wapeninspecteurs beginnen hun werk, doorzoeken vele locaties en ondervragen een aantal Irakese atoomgeleerden.

Amerika: Verzamelt meer dan honderdduizend soldaten in de golf en beslist om Irak aan te vallen na drie maanden.

Irak: De inspecteurs beginnen het presidentieel paleis te doorzoeken en zelfs de kamers van Saddam Hussein's kinderen!

Amerika: Bush: “Mijn geduld raakt op door het uitstel van de Irakezen, en wij zullen ze aanvallen om hen te disciplineren!”

De tweede kant van het nieuws.

Noord Korea: Stuurt de VN inspectieteams die de nucleaire activiteiten observeerden het land uit en verwijdert de camera’s van de nucleaire reactors

Amerika: ‘ Wij moeten de crisis met Korea via diplomatieke wegen bedwingen. ‘

Noord Korea: Beslist om af te zien van de Amerikaanse dollar als buitenlandse valuta in haar commerciële handel en zegt: ” Voorwaar het buigen voor de Amerikaanse druk zal alleen leiden tot belediging, dood, afhankelijkheid en slavernij.”

Amerika: Roept de buren van Noord Korea’ op om druk uit te oefenen zodat het stopt met haar onderneming.

Noord Korea: Kondigt aan dat als er een aanval op haar wordt uitgevoerd dat zij New York , Washington en Chicago zullen vernietigen..

Amerika: ‘Er zijn geen intenties om de crisis met Korea via militaire middelen op te lossen.’

Noord Korea: Trekt zich terug uit het non- proliferatie verdrag.
Amerika: Gebaart dat het hulp naar Korea zal sturen om de crisis te beëindigen.

Het resultaat:

” De wolven vallen degene aan die geen honden heeft en vrezen de aanval van de dappere beschermer “.

Het eerste punt: De kracht...

Want voorwaar niets verplettert en weerhoudt deze huurlingen behalve kracht... Er is dus geen andere manier om hen te verdrijven behalve door Jihaad voor de Zaak van Allaah (Subhaanahu wa Ta’ala). Zelfs al zou de Jihaad en diens sporen niet vermeld worden in de Quraan, Sunnah, de

biografieën of de Islamitische historie – dan zou het verstand en de realiteit wijzen op het belang van deze grootse verplichting die verzaakt werd door de meeste Moslims.

Het tweede punt:

Een oproep aan de Moslimjeugd die vasthoud aan zijn Geloof: ‘Weet dat de kruisvaarderlegioenen zich hebben verzameld om jullie vroeg of laat te treffen. En de gelovige is niet onvoorbereid.. Bereid jullie dus voor op de Jihaad voor de Zaak van Allaah (Subhaanahu wa Ta’ala).

Dit is een wettelijke en rationele vereiste.’ Allaah (Subhaanahu wa Ta’aala) zegt:

“Maak aan de grens alle mogelijke strijdkrachten en vastgehouden paarden voor hen gereed, waarmee u de vijand van Allaah en uw vijand en anderen buiten hen, die u niet kent, doch die Allaah kent, zult afschrikken..”

[Surat Al-Anfaal:60]
En er werd authentiek overgeleverd:

“Voorwaar de kracht (Quwwah) is het schieten, voorwaar de kracht is het schieten.” Shaykh ul-Islaam, moge Allaah (Subhaanahu wa Ta’aala) hem genadig zijn zei:

“Het is noodzakelijk dat ten tijde dat deze (Jihaad) vervalt wegens onmacht dat er voorbereidingen getroffen dienen te worden voor de Jihaad door middel van het gereed maken van krachten en de vastgehouden paarden. Want wat onlosmakelijk verbonden is met het volbrengen van de verplichting dat is verplicht.”

De voorbereiding houdt 3 zaken in naar gelang het vermogen:

De wetenschappelijke voorbereiding: Door de bestuderen van de ‘Fiqh al-Jihaad’ en kennis over diens kwesties en regelgeving.

De fysieke voorbereiding: Door het trainen van het lichaam om moeilijke omstandigheden te verdragen.

De militaire voorbereiding: Door het leren omgaan met wapens waaraan te komen is. Door te schieten, en door de bestudering van zoveel mogelijk takken van moderne militaire oorlogsvoering.

Voor dit alles is het noodzakelijk om jezelf los te maken van de zondes en je te richten tot Allaah. Men dient toevlucht bij Hem te zoeken, Hem te vragen om Welslagen en Overwinning. En men dient de vrijwillige aanbiddinghandelingen te vermeerderen zoals: de nachtelijke gebeden, het vasten, het schenken van aalmoezen, het reciteren van de Quraan, smeekgebeden etcetera..

Ik vraag Allaah om de Islaam en de Moslims de overwinning te schenken en het ongeloof en de ongelovigen te verlagen.

De Da’wah en Jihaad van de Sahaabiyyaat
De Da’wah en Jihaad van de Sahaabiyyaat
Moge Allaah Subhaanahu wa Ta’ala tevreden met hen zijn

Bron: Al-Firdaws Forums

Vertaald door Oum Dujaanah

De Sahaabiyyaat, radiya Allaahu ‘anhunnaa, streden naast de mannelijke Metgezellen, radiya Allaahu ‘anhum, van de Profeet, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, op de Slagvelden van de Jihaad tegen de Kuffaar.

Een voorbeeld hiervan is Oum ‘Ummaarah, radiya Allaahu ‘anhaa, die zich onder de enkele toegewijde volgelingen van de Profeet, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, bevond die achterbleven om hem te beschermen, toen de meesten wegrenden gedurende de aanval van de ongelovigen tijdens de Slag van Uhud. Oum ‘Ummaarah, radiya Allaahu ‘anhaa (ook wel Nusaybah of Naseebah Bint Ka’b genoemd) beschermde de Profeet, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, met haar lichaam, waarbij zij haar zwaard, haar boog en haar pijlen gebruikte. Zij viel Qaniyyah aan, die zich binnen slagafstand van de Profeet, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, bevond. Zij raakte ernstig gewond aan haar schouder en ging door met strijden maar omdat Qaniyyah goed beschermd was, kon zij zijn harnas niet beschadigen. Oum ‘Ummaarah,radiya Allaahu ‘anhaa, streed ook tegen Musaylamah Al-Kadhaab waarbij zij vele verwondingen leed en een arm verloor.

Tijdens de Slag van Al-Ahzaab stelde Safiyyah, radiya Allaahu ‘anhaa, een briljante militaire strategie tentoon waarbij zij één van de Joden vermoordde.

Tijdens de Slag van Hunayn trok Oum Saalim, radiya Allaahu ‘anhaa, erop uit om de vijand aan te vallen met haar zwaard.

‘Asmaa Bint Abee Bakr, Oum ‘Abbaan, Oum Hakeem, Khawlah, Hinde en de Moeder der Gelovigen Juwayriyah, radiya Allaahu ‘anhunnaa, namen deel aan de Slag van Yarmuuk en zij demonstreerden daarbij buitengewone moed. ‘Asmaa Bint Yazeed, radiya Allaahu ‘anhaa, doodde 9 soldaten van de vijand.

In het jaar 28 na de Hijrah nam Oum Haraam, radiya Allaahu ‘anhaa, deel aan de aanval op Cyprus.

De Moeder der Gelovigen ‘Aaishah en Oum Saalim en Oum Saalit, radiya Allaahu ‘anhunnaa, leverden een bijdrage door de gewonden te verzorgen.

Oum ‘Atiyyah, radiya Allaahu ‘anhaa, nam deel aan 7 Slagen en zij streed ook mee tijdens het bewind van Al-Khaleefah ‘Umar Al-Faruuq, radiya Allaahu ‘anhu.

De Sahaabiyyaat, radiya Allaahu ‘anhunnaa, namen deel aan slagen op land en ter zee, zowel strijdend als medische hulp verlenend aan de strijders, en door het verzorgen van de gewonden op de slagvelden, het verschaffen van voedsel en water aan de gewonden en de dorstigen. Zij streden zij aan zij met de strijders, waarbij zij hen hun pijlen aangaven, de gewonden verpleegden en in het algemeen hielpen om het moreel en de strijdlust hoog te houden in het Islamitische Leger. Zij hielpen mee om de martelaars en de gewonden terug te dragen naar Al-Madeenah. Zelfs de kinderen hielpen mee met het begraven van de doden!

De Sahaabiyyaat hielpen ook mee met het Verspreiden van de Boodschap van de Islaam

Faatimah Bint Al-Khattaab, radiya Allaahu ‘anhaa, was degene die haar broer, de grote Metgezel van de Profeet, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, en de Martelaar van de Islaam, ‘Umar Ibn Al-Khattaab, radiya Allaahu ‘anhu, aanzette om te bekeren tot de Islaam.

Oum Saalim, radiya Allaahu ‘anhaa, beïnvloedde Abu Talhah, radiya Allaahu ‘anhu, om de Islaam te accepteren.

Oum Hakeem, radiya Allaahu ‘anhaa, was degene die haar echtgenoot, Ikrimah Ibn Abee Jahl, radiya Allaahu ‘anhu, ertoe overhaalde om de Islaam te accepteren.

Oum Shareek Dusiyyah, radiya Allaahu ‘anhaa, werkte er onder de vrouwen van de Quraysh op discrete wijze aan om de Islaam te verspreiden.

‘Aaishah, radiya Allaahu ‘anhaa, bevond zich onder de Sahaabiyyaat die op de voorgrond hielpen met belangrijk werk om de Zuiverheid van de Islaamte behouden. In het jaar 35 na de Hijrah, toen Al- Khaleefah ‘Uthmaan,radiya Allaahu ‘anhu, Martelaar werd en er chaos en verwarring heerste over wie de volgende Khaleefah moest worden, was zij degene die de Moslims van Al-Basrah (Irak) en Makkah verenigde.

De Sahaabiyyaat, radiya Allaahu ‘anhunnaa, stonden er ook om bekend om het gebed te leiden en de Adhaan uit te roepen wanneer zij in een gezelschap van vrouwen waren. Onder degenen die dit deden waren ‘Aaishah, Oum Saalim, Oum Waraaqah en Sa’dah Bint Qamaamah, radiya Allaahu ‘anhunnaa.

Oum Waraaqah, radiya Allaahu ‘anhaa, veranderde haar huis in een gebedsplaats voor vrouwen. De Adhaan werd gedaan door een vrouwelijkeMuadhin en Oum Waraaqah, radiya Allaahu ‘anhaa, leidde het gebed als een Imaam.

(Deze Pdf is netter gemaakt en duidelijker opgesteld dan de originele exemplaar. door Abu Mu’aad Ibn Amar, Jama’at Al-Al-Tawhid Wal-Jihad)

